СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVIII П'ЯТНИЦЯ, 2 БЕРЕЗНЯ 2001 ЧИСЛО 9 VOL. CVIII FRIDAY, MARCH 2, 2001 No. 9

Поставлено крапку в опізнанні „таращанського тіла“

КИЇВ. – Генеральна прокуратура України визнала „таращанське тіло“ трупом Георгія Ґонґадзе, а матір і дружину журналіста - потерпілими у справі. Статус потерпілих дає їм право пред'являти докази, порушувати клопотання і мати свого представника у кримінальній справі. Рішення визнати останки, знайдені під Києвом, трупом Георгія Ґонґадзе мотивуються отриманням додаткових даних експертизи ДНК. В інтерв'ю для Бі-Бі-Сі секретар тимчасової слідчої комісії в справі зникнення журналіста Олександер Лавринович зазначив, що тепер залишається з'ясувати, хто вбив Георгія Ґонґадзе і з якою метою. На прес-конференції у Києві віце-президент Парляментської асамблеї ОБСЕ, депутат Верховної Ради України Ігор Осташ заявив, що, на думку цієї міжнародної організації, розслідування у справі зникнення журналіста Ґонґадзе ведеться непрозоро і непрофесійно. ОБСЕ розробила низку рекомендацій українським властям, де серед іншого, пропонується залучити до розслідування незалежних експертів. ОБСЕ висунула Георгія Ґонґадзе на здобуття премії ОБСЕ в галузі журналістики та демократії. Премія вручається щороку. Торік її отримав кореспондент радіо "Свобода" Андрій Бабицький.

«Вбивство Георгія Гонґадзе вже ніколи не буде розкрите», - вважає Андрій Федур, адвокат матері журналіста Лесі Гонґадзе. А.Федур вважає, що в результаті діяльности прокуратури в розслідуванні цієї гучної справи фактично втрачена можливість притягнення в майбутньому до судової відповідальности винних у скоєнні цього злочину.

Конґресмени Палати представників Конґресу США на зустрічі у Києві з представниками засобів масової інформації і неурядових організацій України висловили занепокоєння ситуацією, що склалася в Україні зі свободою слова, і зазначили, що у США очікують результатів ефективного розслідування справи про зникнення журналіста Георгія Гонгадзе і покарання винних.

* * *

"Нью-Йорк Таймс" вміщує інтерв'ю М. Мельниченка, який зробив записи в кабінеті українського Президента. Микола Мельниченко заявив, що був переконаний, що зроблені ним записи допоможуть простежити корупцію у владній верхівці України, репресії і навіть деякі акції насильства. Часопис зауважує:"Якщо це так, то Мельниченко може стати кимось на зразок героя на руїнах колишньої радянської імперії. Мільйони зубожілих людей розлючені тим, що замість обіцяного ринку та демократії, їхні незалежні держави потрапили під правління людей, що отримали безмежну владу і багатство за рахунок добробуту власного народу."

УНІАН

Мати Г. Ґонґадзе – Леся, і дружина Мирослава на слуханні в суді 9 лютого, в Києві.

Владика Стефан Сорока

У вівторок, 27 лютого, у Філядельфії відбулася інтронізація Владики Стефана Сороки – нового Митрополита Української Католицької Церкви в США. В офіційних урочистостях взяв участь Верховний Архиєпископ УГКЦ, Кардинал Любомир Гузар.

Владика Стефан Сорока дотепер був Єпископом-помічником Архиєпархії Української Католицької Церкви у Вінніпегу, Канада.

В наступному числі „Свобода" докладніше розповість про цю небуденну подію.

На зустрічах у США О. Мороз з'ясував ситуацію в Україні

ВАШІНҐТОН. – Заходами неурядової організації знавців країн евразійського реґіону під назвою EURASIA Group, яка займається влаштуванням зустрічей і контактів для представників урядових і приватних кіл згаданих держав, на кілька днів до США прибув голова Соціялістичної партії України Олександер Мороз.

На запрошення керівництва радіостанції „Вільна Европа"-Радіо „Свобода", О. Мороз 27 лютого мав зустріч у приміщенні цієї установи в американській столиці з представниками засобів масової інформації.

Передусім О. Мороз з'ясував хід подій, пов'язаних з нинішньою ситуацією в Україні: справу журналіста Георгія Ґонґадзе і т. зв. „касетний скандал", тобто оприлюднення магнітофонних записів розмов у кабінеті Президента України Леоніда Кучми.

О. Мороз підкреслив, що сьогодні Україна на межі: або вона стане демократичною державою, або перетвориться в кримінальну диктатуру. Причиною сьогоднішньої політичної кризи в Україні, на його думку, є узурпація влади з боку Президента і його найближчого оточення, що проявляються в усіх сферах суспільного життя. В економіці – це монополія кланів і гальмування реформ; у державному управлінні – це авторитаризм, використання інструментів держави для задоволення потреб кланів або окремих осіб. Це намагання підпорядкувати виконавчій владі парлямент і судову систему. У політичному житті – це однопартійність, коли вирішальний вплив має „партія влади" – при наявності більше ста партій. Це переслідування тих, хто не згоден з офіційною думкою. Це тотальна контроля над засобами масової інформації. Це порушення прав людини в усіх проявах, у тому числі права на життя, безумовне порушення виборчого права. У духовній сфері – це намагання втручатися в церковне життя.

У таких умовах, – сказав О. Мороз, – трагедія журналіста Георгія Ґонґадзе вже й не дивує. Все слідство у справі зникнення Гонґадзе Генеральна прокуратура зводить до того, щоб приховати істину. В сукупності все це означає, що в Україні створена система правоохоронних органів, схильна чинити злочини і шляхом формальних юридичних процедур прикривати ці злочини. Одним з підтверджень таких висновків, – продовжував він О. Мороз, – є касета, яку передав йому колишній офіцер охорони Президента. На касеті було 11 фрагментів розмов впродовж кількох місяців перед зникненням журналіста Ґонґадзе.

Трагедія Гонґадзе активізувала дії опозиційних політичних сил, – говорив далі О. Мороз. За останні три місяці відбулося чимало масових політичних акцій. Комітет захисту Конституції під назвою „Україна без Кучми" об'єднав понад тридцять партій і громадських організацій. Вперше в історії сучасної України об'єдналися ліві і праві та центристські партії. Крім згаданого комітету, є ще „Комітет за правду", який об'єднує політичні структури в західніх областях України. Місяць тому було створено „Форум національного порятунку", який об'єднує відомих в Україні політиків, журналістів, депутатів та інших.

Загальна мета опозиції, – сказав у кінці свого виступу О. Мороз, – не усунути Президента Кучму як такого, бо він – перехідна фіґура. Мова йде про необхідність змінити систему влади, посилити функції Парляменту і Кабінету Міністрів, зробити прем'єр-міністра канцлером, а не „хлопчиком для биття".

О. Мороз вважає, що завдяки активності опозиції, політичну кризу в Україні можна буде розв'язати до кінця травня – початку червня ц. р. „Влада буде демократична, права людини будуть

(Закінчення на стор. 5)

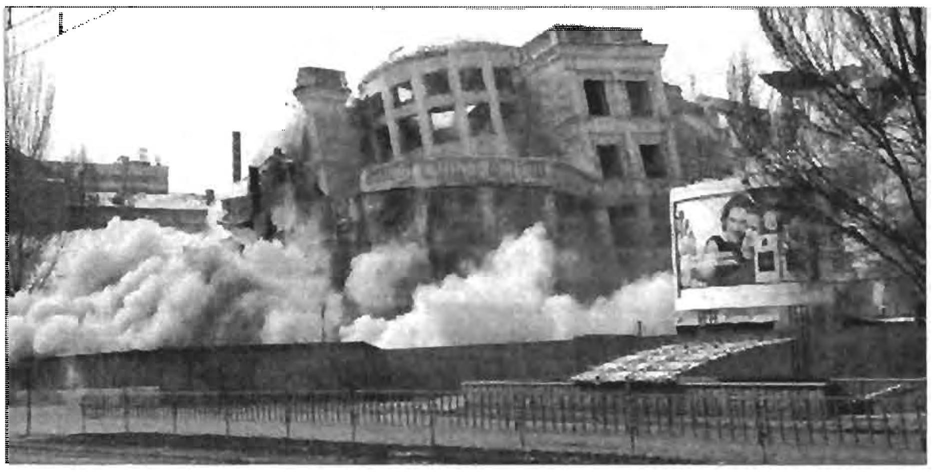
УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

М. Потебенько витримав чергову спробу усунути його з посади генпрокурора

Жодна зі запропонованих для голосування минулого тижня у Верховній Раді постанов про недовіру Михайлові Потебенькові не набрала більшости. „За" голосували лише представники обох Народних Рухів України, фракція „Батьківщина" та „Реформи-Конґрес". До цього депутати намагалися висловити вотум недовіри Генеральному прокурору щонайменше п'ять разів. Однак, М. Потебенько досі ігнорував їхні вимоги з'явитися на сесії і звітувати про діяльність прокуратури у розслідуванні гучних справ, зокрема справи Георгія Ґонґадзе.

За нинішньою політичною кризою стоять гроші

КИЇВ. – За нинішньою політичною кризою в Україні стоять гроші, вважає Президент України Л. Кучма. Про це він сказав в інтерв'ю журналістам каналу РТР . Л. Кучма впевнений, що до кризи причетні колишній прем'єр-міністер України П. Лазаренко і ексвіце-прем'єр Юлія Тимошенко. Заступник Генерального прокурора М. Обіход заявив, що Генеральна прокуратура вивчає зв'язок „касетного скандалу" зі справами, порушеними проти керівників компанії „Єдині енергетичні системи України". За словами М. Обіхода, „певні речі очевидні", і зв'язок між "касетним скандалом" і порушенням кримінальної справи проти О. Тимошенка, В. Фальковича і Ю.Тимошенко „простежується і розслідується". Всеукраїнське об'єднання „Громада" заперечило „твердження про причетність П. Лазаренка до передання авдіокасети зі записом розмов вищих посадових осіб держави". „Громада" називає таке твердження „безглуздим". Автори заяви вказують, що за останні два роки, впродовж яких П. Лазаренка немає в Україні, „вже сліпий міг би побачити, а глухий почути і пересвідчитися, що біда нашої держави – не в Лазаренкові".

Момент зруйнування вибухом готелю "Донбас" 26 лютого ц. р. у центрі Донецька. Ніяких побічних ушкоджень вибух не викликав. На місці старого готелю буде споруджений новий п'ятизірковий готель із тією ж назвою на основі розробок фірми "Sintesis Engineering" (Італія). Проєкт розрахований на 126 номерів (280 місць). На сьогодні Україна не має готелів такої кляси.

Фото УНІАН

Г. Удовенко наполягає на необхідності прийняття закону про мирні збори громадян

КИЇВ. – Прийняття Верховною Радою України закону про мирні збори громадян дозволить ліквідувати непорозуміння та уникнути силових дій щодо мирних акцій протесту, заявив журналістам лідер Народного Руху України Генадій Удовенко, зауваживши, що ініціював розгляд цього документу ще декілька років тому. Коментуючи рішення Старокиївського райсуду столиці про ліквідацію наметового містечка акції „Україна без Кучми" на Хрещатику і заборону на проведення інших масових заходів, Г.Удовенко сказав: „Нині органи влади можуть приймати будь-які рішення, оскільки чинне українське законодавство досі не визначило права громадян на мирні збори". Лідер НРУ повідомив про внесення до ВР пропозиції про розгляд законопроєкту в першому читанні. „Якщо парляментська більшість включить його до порядку денного, ми приймемо дуже важливий закон, який ґарантуватиме право громадян на вільні та мирні збори", вважає Г. Удовенко.

В. Ющенко – про ситуацію „навколо Ю. Тимошенко"

КИЇВ. – На думку прем'єр-міністра Віктора Ющенка, „тема, яка виникає навколо Юлії Тимошенко, скоріш за все, супроводжується протистоянням фінансових та майнових інтересів, які зачіпають певні клани". Так прем'єр-міністер висловився про арешт 13 лютого екс-віце-прем'єр-міністра Юлії Тимошенко. Він зазначив, що "зі службової та моральної" точки зору йому „дуже важко" коментувати це питання. Прем'єр підкреслив, що уряд все ще не володіє конкретною інформацією щодо звинувачень проти Ю.Тимошенко і не може зробити висновки, „наскільки ці звинувачення відповідають логіці дій, що ведуть до превентивних заходів, включаючи арешт". В. Ющенко вважає, що зараз головною проблемою є те, щоб арешт Ю.Тимошенко „не був інтерпретований як політично невиправданий крок слідчих органів", який веде до виникнення „політичних питань там, де політики не має бути". Прем'єр зазначив, що найближчим часом він матиме можливість оцінити „ситуацію, яка склалася навколо арешту Ю.Тимошенко". В. Ющенко також наголосив, що він "має надію, що в цьому питанні навколо Ю.Тимошенко спрацьовуватиме сила закону, а не закон сили".

Добрі взаємини України та Росії вигідні обом країнам

КИЇВ. – Західні країни зацікавлені в „добрих відносинах України з Росією", сказав заступник глави адміністрації Президента України Анатолій Орел. Він зазначив, що „побоювання, що активізація взаємин України і Росії змінила орієнтацію України, і вона з прозахідньої стає просхідньою, не мають ніяких підстав". На думку А. Орла, зустрічі Президента України Л. Кучми з Президентом РФ В. Путіним „проходять в інтересах двох держав". На зустрічах у Дніпропетровську 11-12 лютого ставилися „тільки питання економічного співробітництва, створення нових робочих місць, зарплати".

Масова демонстрація протесту під гаслом „Україна без Кучми"

КИЇВ. – Минулої неділі в Києві кілька тисяч осіб взяли участь в антикучмівських протестах, звинувачуючи Президента у вбивстві журналіста. Акції протесту у Києві були організовані рухом "Україна без Кучми", до якого входять численні студентські групи, зокрема одне угрупування, базоване у Львові. Крім цього, до руху входять радикальні націоналісти, колишні дисиденти та представники Соціялістичної партії колишнього голови українського парляменту О. Мороза. Маніфестанти висували вимоги звільнення Юлії Тимошенко.

Британська газета "Індепендент" зауважує, що зараз, здається, Україна отримала свій шанс на славу: ледь не щодня про неї пишуть провідні газети у Европі та Америці. Скандал розпочався зі зникнення журналіста Г. Ґонґадзе, однак розгорівся, коли лідер соціялістів О. Мороз оприлюднив у парляменті записи, згідно з якими до зникнення міг бути причетний Президент Л. Кучма. Леонід Кучма і його вищі посадовці запевняють, що записи були змонтовані. "Індепендент" пише, що якщо парлямент спробує поставити питання про імпічмент Президента, Л. Кучма може просто розпустити парлямент й оголосити нові вибори.

УНІАН

Учасники акції протесту "Україна без Кучми" проходять через центр Києва в неділю, 25 лютого.

Фото УНІАН

Папа поблагословив Владику Л. Гузара у кардинальському сані

РИМ. – У середу, 21 лютого 2001 р., площу св. Петра заповнило понад сорок тисяч людей із 27 країн, з яких походять новоіменовані кардинали. О годині 10:30 ранку почалась під синім італійським небом т. зв. звичайна прилюдна Консисторія – обряд офіційного номінування кардиналів.

Після відповідних молитов і гимнів, новоіменовані кардинали, одягнені в пурпури, підходять до Папи, кланяються перед ним, а він накладає на їхні голови триграннi пурпурові камилавки (берети) і при цьому надає їм право парохів чи дияконів церков у Римі, хоч більшість із них не проживає постійно в Римі. Такий звичай. Пригадаємо, що є три ступені кардинальства: кардинал-диякон, кардинал-пресвитер і кардинал-єпископ. Архиєпископ УГКЦ Любомир Гузар є кардиналом-пресвітером, і його церквою в Римі став, за призначенням, собор Св. Софії (базиліка). Блаженніший Кир Любомир, як і інші два новоіменовані кардинали східнього обряду, не був одягнений у кардинальну пурпуру, а лише в мантію, а на голові мав монаший ковпак. Тим самим не приймав з рук Папи камилавку, а лише благословення.

Під кінець консисторії Святіший Отець провів коротку загальну молитву, а після цього помолився багатьма мовами, між ними й українською: „Молимось за всіх тих, які ще страждають за свою християнську віру, щоб вони знайшли в молитві впевненість сопричастя всієї Церкви і одного дня змогли в радості зібрати ті плоди, які довгими роками сіяли у витривалості та любові".

Консисторія, що тривала понад дві години, закінчилась благословенням Папи й відспіванням Марійського антифона.

Цього самого дня після полудня у залі Папи Павла VI відбулась зустріч із новоіменованими кардиналами. До Блаженнішого Кир Любомира Гузара підходили численні церковні й світські достойники, між ними кардинали й владики різних національностей, священики, монахи, монахині й Божий люд, і складали свої побажання. Зустріч тривала понад дві години.

Деякі країни оприлюднили у Ватикані особовий склад урядових делеґацій, що прибули на церемонію номінації їхніх кардиналів. До офіційної делеґації України входили: Анатоль Орел – колишній амбасадор України в Італії, а тепер заступник голови Президентської адміністрації, Костянтин Тимошенко – голова управління для справ Европи міністерства закордонних справ України, й Ніна Ковальська – посол України до Апостольської Столиці. Львівщину репрезентували – Степан Семчук – голова Обласної державної адміністрації, і Василь Куйбіда – міський голова Львова. З львівської епархії прибуло понад сорок священиків. Прибули також владики УКЦеркви з України й діяспори: Юліян Вороновський (Дрогобич), Юліян Ґбур (Стрий), Софрон Мудрий (Івано-Франківськ), Володимир Ющак (Польща), Петро Крик (Німеччина), Михайло Гринчишин (Франція), Василь Лостен (США), Михайло Вівчар (Канада). У всіх цих імпрезах брав участь Владика Іван Хома, прокуратор УГКЦеркви при Апостольському Престолі й постулятор Слуги Божого Патріярха Йосифа Сліпого.

У четвер, 22 лютого, Папа відправив на площі св. Петра Понтифікальну Службу Божу в сослуженні новоіменованих кардиналів. Під час цієї відправи Папа вручив кожному кардиналові перстень, чим і закінчив обряди інвеститури.

Уся обстановка й Літургічна служба латинською мовою при участі нових кардиналів – одних у золотистих ризах, інших у пурпурі – як і спів папського хору, робили надзвичайне, величне враження.

Остання офіційна загальна імпреза, присвячена номінації такої великої кількости кардиналів за одним разом – це загальна авдієнція нових кардиналів, їхніх родичів і гостей у Папи у Ватикані в п'ятницю, 23 лютого, о год. 10:30. Папа знову промовляв до кардиналів і їхніх гостей різними мовами. Текст папського привіту українською мовою був опублікований у „Оссерваторе Романо" від 24 лютого: „Дорогі українські паломники, мої щирі вітання звертаю до вас у цей святковий день, коли два сини вашої Батьківщини стали кардиналами, один латинського, інший східного обряду. Моліться, щоб цей знак єдности став провісником повного сопричастя Заходу і Сходу. В очікуванні на зустріч з вами під час мого візиту у червні, якщо Бог дозволить, я посилаю усім вашим співвітчизникам мої щирі вітання".

У зверненні польською мовою Іван Павло II сказав ще такі слова: „Дякую Провидінню за те, що латинська Церква в Україні дає свідчення живої віри, яка перетривала роки переслідування і проби; вона (Церква) розвивається, оживлювана Божим Духом, а сьогодні може тішитись новим кардиналом (Маріяном Яворським). Хай пурпура його риз буде знаком вдячности Вселенської Церкви для всіх священиків і вірних в Україні, які за любов до

(Закінчення на стор. 4)

Американського громадянина українського походження Любомира Гузара, Архиєпископа Української Греко-Католицької Церкви, благословляє Папа Іван Павло II під час церемоніялу введення в сан Кардинала у Ватикані. Л. Гузар і інші кардинали Церкви східнього обряду вперше вирішили не класти на голови трикутного червоного капелюха-берети, а залишити свої традиційні накриття голови, щоб цим підкреслити географічну різноманітність Вселенської Церкви.

Фото Прес-служба Ватикану

Світочі Церкви і народу

От і настав для нас добрий час – доповнити видану УНСоюзом у 1966 році книгу головного редактора „Свободи" Антона Драгана „Маємо Кардинала". Ішлося у ній про Ісповідника Віри, Первоієрарха Української Греко-Католицької Церкви Йосифа Сліпого-Коберницького-Дичковського, якого Папа Павло VI 25 січня 1965 року іменував Кардиналом. То був четвертий з черги український Митрополит, вдостоєний князівського, другого за значенням після Папи, сану у Вселенській Церкві.

Верховний Архиєпископ Львівський, Митрополит Галицький Любомир Гузар – шостий Кардинал в історії Української Греко-Католицької Церкви. Цей титул йому надав Папа Іван-Павло II 28 січня 2001 року, в день інтронізації Владики Гузаря як Глави і Батька УГКЦ.

Усі шість імен українських Кардиналів достойні стояти поряд – вони творять єдину лінію вірного служіння Христовій Церкві і рідному народові.

Першим у цьому знаменитому ряду йде Митрополит Київський і всієї Русі Ісидор, один з надхненників об'єднання Східної Церкви зі Західньою. У 1439 році він представляв Київське Православ'я на Флорентійському соборі, поставив свій підпис під документом про об'єднання Церков і в 1440 році проголосив Унію в Україні. Та вже наступного року став в'язнем Москви. Після втечі приїхав до Риму і був піднесений до сану Кардинала. Короткий час Ісидор був Патріярхом Царгородським – якраз у лиху годину завоювання Візантії мусульманами.

Але тому, що Митрополит Київський Ісидор був греком, першим Кардиналом-українцем треба вважати визначного церковного і громадського діяча в Галичині першої половини XIX ст. Михайла Левицького (1774-1858), перемиського єпископа, за якого у краї постали парафіяльні школи з українською мовою викладання, а у Львівському університеті – українська катедра пасторального богослов'я і катехитики. Владика Левицький сміливо виступив проти Москви, яка силою зліквідувала Греко-Католицьку Церкву на Правобережжі та Волині.

Наступний Кардинал-українець – Сильвестр Сембратович (1836-1898), вихідець з Лемківщини, небіж Митрополита Йосифа Сембратовича (1821-1900).

Владику С. Сембратовича іменував Кардиналом у 1894 році Папа Лев XIII. До того часу він – професор догматики у Львівському університеті, співзасновник богословського журналу „Руський Сіон", з 1885 року – Митрополит Галицький. Він заснував у Львові Дівочий інститут під управою Сестер-василіянок, Товариство св. Петра і Товариство св. Павла, збудував нову духовну семінарію, створив греко-католицьку епархію у Станиславові.

Щодо Патріярха Йосифа, то чим більше літ минає від дня смерти великого Ісповідника Віри, тим більшає значення його життя для сьогоднішньої і майбутньої України. Про це непроминальне значення говорив у своїй промові Папа Павло VI 25 лютого 1965 року, присвяченій уведенню Митрополита Сліпого у сан Кардинала: „Вивищенням до кардинальської гідности українського Митрополита ми бажали засвідчити перед всією Церквою і перед усім світом, що його терпіння, його непохитність у сповідуванні Христової віри, його героїзм є неоціненним скарбом усієї Вселенської Церкви і належить до історії усіх віків".

Услід за Главою УГКЦ Архиєпископом Йосифом Кардиналом Сліпим, якого за мужнє і послідовне обстоювання ідеї патріяршого устрою УГКЦ віруючі величали Патріярхом, цей тутул символічно носив і його наступник, Глава УГКЦ Мирослав Кардинал Любачівський. Він, як і Кардинал Сліпий, був духовним сином Великого Митрополита Андрея Шептицького.

Кардинальською гідністю Верховного Архиєпископа Мирослава-Івана відзначив 25 травня 1981 року Папа Іван-Павло II. Український Владика був не лише Главою Церкви, але й визначним ученим-богословом.

Шостий з черги український Кардинал – Владика Любомир Гузар, обраний Главою і Батьком УГКЦ Синодом 25 січня і вдостоєний кардинальського звання Папою Іваном-Павлом II 28 січня, прийняв від своїх попередників дорогоцінний спадок. Тож у щирих молитвах просім Бога доброго здоров'я і сил для нього – на шляху служіння Христовій Церкві і українському народові.

Редакція „Свободи"

АМЕРИКА І СВІТ

Близькосхіднє турне секретаря Державного департаменту США

ВАШІНҐТОН. – Колін Павел, секретар Державного департаменту, перебуваючи на Близькому Сході, зустрічався з новим прем'єр-міністром, Ізраїля та головою Палестинської самоуправи Ясіром Арафатом. Обговорив з керівництвом Савдівської Арабії ситуацію в Іраку та ізраїльсько-палестинський конфлікт. У Кувайті К. Павел разом з колишнім Президентом Джорджем Бушом і ген. Норманом Шварцкопфом, командувачем силами НАТО під час війни у Перській затоці, узяв участь в урочистостях з нагоди 10-ої річниці звільнення країни від іракського вторгнення. У Савдійській Арабії відвідав авіобази, з яких союзники патрулюють заборонені для летів зони на півдні та півночі Іраку. К. Павел підкреслив що можливе виробництво Іраком зброї масового знищення поставить під загрозу стабільність у реґіоні. На початку цього місяця Савдійська Арабія долучилася до інших арабських країн, які засудили американські та британські авіоудари по цілях поблизу Багдаду. К. Павел відвідав також Сирію, прагнучи переконати президента Башара аль-Ассада зупинити імпорт іракської нафти, що Вашінгтон називає порушенням міжнародного ембарґо. Тим часом, Генеральний секретар ООН Кофі Аннан зустрічається в Нью-Йорку з іракським міністром закордонних справ Таріком Азізом для обговорення проблеми міжнародних санкцій проти Багдаду. Т. Азіз різко скритикував санкції, а також намагання Британії та США перетворити їх на так звані "розумні санкції".

Комуністи перемогли на виборах у Молдові

КИШИНІВ, Молдова. –Комуністична партія Молдови виборола переконливу перемогу на загальних виборах в країні в неділю, 25 лютого, здобувши понад 50 відсотків голосів. Результат фактично ґарантує обрання керівника партії Владіміра Вороніна наступним президентом Молдови. Оглядачі вважають, що перемога комуністів може сприяти подальшому зближенню Кишинева з Москвою, а також приведе до перегляду економічної політики, зокрема у питанні приватизації. Водночас В. Воронін виключив повернення до радянського стилю керівництва і пообіцяв зберегти багатопартійну систему. В. Воронін підтвердив, що Думітру Браґіш залишатиметься на посаді прем'єр-міністра Молдови. Перемогу комуністів на виборах привітали у невизнаній Придністровській Республіці. Тирасполь сподівається, що у Молдові буде відновлено офіційний статус російської мови.

Агент ФБІ шпигував у користь Росії

ВАШІНҐТОН. – Аґента ФБІ та спеціяліста контррозвідки, 56-річного Роберта Філіпа Гансена, батька шістьох дітей, у вівторок, 22 лютого, оскаржено у зраді совєтських агентів, які працювали в користь США, та у продажі таємних документів Москві. Це один з найгірших шпигунських випадків у сучасній історії США. В неділю, 25 лютого, під час того як аґенти ФБІ спостерігали, коли він залишав таємні інформації в парку поблизу свого дому, котрі мав підібрати його російський співробітник Р. Гансена арештовано. Як повідомив директор ФБІ Люїс Фрі, Р. Гансен, в ФБІ працював 25 років і мав доступ до „найбільш делікатних і таємних інформацій" уряду США. За свої послуги дістав від росіян 1.4 млн. готівкою і діямантами. Прокурори кажуть, що його можуть засудити на кару смерти за кожне з двох оскаржень. Л. Фрі вважає, що Р. Генсен шпигував постійно, аж до арешту з малою перервою в 1990 році. "Його кримінальна поведінка представляє найбільш зрадницьку дію супроти країни, керованої законом". Повної шкоди, спричиненої зрадою Р. Гансена, ще не встановлено, щоб не перешкоджати слідству. У Москві речник Міністерства закордонних справ і закордонної розвідувальної служби заявив, що вони не знають подробиць цієї справи і не коментують подібних випадків. Р. Гансен є третім з черги аґентом ФБІ в історії, заарештованим за шпигунство на користь Росії. Його попередниками були Ришард Мілер в половині 1980-их років, і Ерль Піттс, адвокат, якого визнано винним у пізніх 1990-их роках.

Нагорода Ґреммі викликала протести

ЛОС-АНДЖЕЛЕС, Каліф. – На церемонії вручення нагород Ґреммі три премії отримав реп-виконавець Емінем, творчість якого викликає багато суперечностей. Близько двохсот осіб протестували проти віршів-пісень Емінем, які здаються їм жорстокими і образливими для жінок і гомосексуалістів. Окрім того, що співак став номінантом в кількох категоріях, Емінем співав на церемонії дуетом з Елтоном Джоном, якого критикують за потурання жорстоким пісням Емінем, але Елтон Джон заявив, що не сприймає слова тих пісень серйозно. Поміж інших нагороджених премією Ґреммі – ірляндська група Ю-2. "It's a Beautiful Day" у її виконанні визнано найкращою піснею року.

Брат Гілларі Клінтон заробив 400,000 долярів

ВАШІНҐТОН. – У США стало відомо, що шурин колишнього президента Била Клінтона отримав 400 тисяч долярів – він сприяв, щоб Бил Клінтон в його останній день в Білому Домі помилував винних. Гю Родгам, брат колишньої Першої Лейді Гілларі Родгам-Клінтон, лобіював інтереси бізнесмена, визнаного винним у фінансових зловживаннях і помилуваного Б. Клінтоном, а також контрабандиста, якому було зменшено термін ув'язнення. В заяві Б. Клінтон сказав, що не знав про причетність до справи свого шурина, і висловив розчарування таким розвитком подій. Гю Родгам уже повернув незаконно отримані гроші, однак скандал щодо помилування, наданого Б. Клінтоном, не вщухає.

Делеґація американських конгресменів перебувала в Україні

Л. Кучма вітає американського конґресмена Курта Велдона (зліва), керівника делеґації США в Україні.

КИЇВ. – „Будь-яке вирішення кризи, викликаної справою Георгія Ґонґадзе, не повинно виходити за рамки демократичних принципів, інакше це може дуже неґативно вплинути на українсько-американські стосунки", – заявив 23 лютого у Києві Курт Велдон, який очолював делеґацію американських конгресменів. Делеґація упродовж чотирьох днів перебувала в Україні. К. Велдон визнав, що ця поїздка – парляментська ініціятива, яка народилася під тиском лобістів України в американському Конґресі. Там хочуть краще усвідомити і проблеми, і можливості України, а також установити прямі контакти між законодавчими органами двох держав.

Американські конґресмени, мали зустрічі з Президентом України, прем'єр-міністром, міністром оборони та провели переговори у Верховній Раді.

Зустріч з Леонідом Кучмою тривала понад дві години. „Звичайно, ми порушували і ті питання, які нас непокоять, і ті, які повязані зі зникненням журналіста Г. Ґонґадзе та розслідуванням цієї справи. Тут треба дотримуватися демократичних принципів – верховенства права, свободи слова та свободи зібрань. Бо демократія – це насамперед інституції, принципи, а не окремі особи. І про це ми сказали Президентові Кучмі", – наголосив голова делеґації американських конгресменів К. Велдон. За його словами, делеґація почула підтвердження з боку Президента України щодо його намірів дотримуватися демократичних принципів і не застосовувати силу.

„Ми в Америці з упевненістю та оптимізмом дивимося в майбутнє України, ми маємо розуміти, що і в демократичних країнах трапляються негаразди," – наголосив американский конґресмен. І нагадав, що Америка вижила після кризи навколо Президента Клинтона. „Україна так само має стати ще міцнішою після випробування з Президентом Кучмою. Але різниця в тому, що за плечима США – 200 років демократичного досвіду, а в України лише декілька років. І народ має зрозуміти, що майбутнє демократії в Україні – в руках самого народу."

Делеґація ще раз підтвердила пропозицію США надати допомогу офіційній владі України від ФБІ у розслідуванні справи Ґонґадзе. „Достовірне і об'єктивне розслідування є ключовим елементом забезпечення довіри з боку українського народу і всього світу", – сказав К. Велдон. Він підкреслив, що вина кожної особи має бути доведена судом, а не чутками. Також згадувалося і про те, що слабкість судової влади в Україні саме як незалежного інституту загрожує

(Закінчення на стор. 13)

Папа поблагословив...

(Закінчення зі стор. 3)

Христа і за прагнення єдности з (апостолом) Петром заплатили власним терпінням, а нерідко – жертвою життя. Нехай це буде також знаком надії, що той посів крови видаватиме благословенні овочі в новому тисячолітті". Знову ж до кардиналів звернувся Папа зі закликом, щоб вони у своїй службі Христовій Церкві постійно спрямовували свій зір на Христа. Під час авдієнції нові кардинали із своїми ближчими родичами (звичайно не більше, як десять осіб) підходили до Святішого Отця по благословення.

Цими імпрезами не закінчились українські римські святкування. У неділю, 25 лютого, Блаженніший Патріярх і Кардинал Любомир відправив із присутніми владиками соборну Службу Божу у своїй церкві, у соборі Святої Софії. Перед входом до святині Блаженнішого привітав Кир Іван Хома, пригадавши, що нинішні радісні торжества завдячуємо терпінню і жертвам нашої Церкви в минулому та подвижництву й трудам бл. п. Патріярха Йосифа Сліпого, який і мав бажання, щоб його наслідником у проводі УГКЦеркви став Кир Любомир Гузар. У своїй проповіді Блаженніший Любомир висловив подяку усім, що причинились до цих торжеств і успіхів, що сьогодні переживає він і його Церква.

На святковому обіді після Служби Божої численні гості, що зібрались у приміщеннях УКУ, привітали Блаженнішого Любомира Гузара напередодні його уродин Многоліттсвієм.

М. Лабунька

Версія ген. Олександра Скіпальского щодо походження „скандальних авдіозаписів"

Генерал О. Скіпальський

Київська газета „Україна молода" 22 лютого вмістила матеріял генерала Олександра Скіпальського, колишнього високопоставленого офіцера КҐБ, а з початком державної незалежности України – керівника Головного управління розвідки українського Міністерства оборони. Він пропонує сенсаційну версію походження „скандальних авдіозаписів", які компромітують Президента Л. Кучму і деяких осіб з його найближчого оточення.

Нижче знайомимо наших читачів з найголовнішими пунктами цієї версії. Отже, говорить генерал Скіпальський:

„...У Росії певні сили вивели на вершину влади невідомого підполковника запасу КДБ Володимира Путіна, відсторонивши від влади потужну фігуру Єльцина.Хто міг це зробити? Лише єдина структура - спеціяльна служба. Колись вона називалася Комітетом державної безпеки. Саме вона привела до влади свою людину. В Білорусі усунуто секретаря Ради національної безпеки і ще двох людей, які займалися питаннями безпеки, і поставлено людей із Москви. Щось подібне має відбутися й в Україні. Мені як людині, яка понад тридцять п'ять років пропрацювала в системі спецорганів, видно це як Божий день.

...Я у своїх прогнозах, в оцінках ситуації рідко помиляюся. Майже за рік до ГКЧП письмово передбачив, що колишній голова союзного КДБ сяде в тюрму, де він, зрештою, певний час і просидів. Безпосередньо за місяць до ГКЧП я письмово звернувся до заступника Голови Верховної Ради України пана Гриньова з інформацією про підготовку до перевороту. Президентові Кравчуку я доповідав, що в Росії прийнято рішення про проведення в Україні дострокових президентських виборів, і все буде зроблено для того, щоб Кравчук їх програв. Я передбачав заворушення під час похорону Патріярха Володимира у 1995 році і вказував на те, кому це об'єктивно може бути вигідно... ".

- Про що йшлося у вашій останній розмові з Президентом?

*„...Я доповів, що головною метою усіх останніх подій є спроба домогтися його відставки й поставити на чолі країни людину, яка увіллє нас у Російсько-білоруський союз... "Касетний скандал" – це складова частина однієї стратегічної гри. Дуже хочу, як і всі наші громадяни, дізнатися, хто стоїть за спиною майора Мельниченка. На мій погляд, за Мельниченком стоять професіонали, причому такого гатунку, чиї накази він не просто виконує, а яким цілковито довіряє. Хто йому може забезпечити стовідсоткову безпеку під час перебування за кордоном? Лише спецслужба. Він вдався до такого кроку як великий розвідник, який свято вірить в ідеали. Я не говоритиму, варто чи не варто вірити відомим записам. Це, на мій погляд, не є дилемою. Але якби ми зараз знали, хто стоїть за Мельниченком, багато хто відмовився б бути пішаком у чужій грі. Моя версія - це Євген Марчук, котрий виконує роль головного диригента в Україні.

... Працюючи з Марчуком у дні становлення Збройних сил, інших структур, я відчував, що події відбуваються не так, як треба, не так логічно. Але тоді списував це на буремний час, не маючи можливости побачити в його діях відверту фальш. Вперше я по-справжньому відчув силу та потужність Марчука під час похорону Патріярха Володимира (Романюка). Згадайте роль УНА-УНСО під час тих подій. Президент - за межами країни. Головний – прем'єр Марчук. Чи не здається вам, що тоді виникла ситуація а-ля "народний гнів", мета якого – скинути Президента? Чому ніхто не розглядає це як версію? ... Аналізуючи ті події, я й досі не можу збагнути, навіщо потрібно було застосовувати силу.

...Або візьмімо ситуацію з президентськими виборами 1999 року і руйнівну роль Марчука в "канівській четвірці". Багато хто йому тоді повірив. Я, наприклад, думав так: "Я також виходець зі старої кадебістської школи, і чому, якщо я змінив свої переконання, їх не може змінити той же Марчук?". Але він ще задовго до виборів зрозумів, що він їх не виграє, тому почав гру з розрахунку посісти посаду секретаря Ради нацбезпеки, щоб уже з цього плацдарму проводити власну політику. Я знаю, як він торгувався за цей пост...

...Це винятково подвійна гра. Марчук спочатку використовує людей, а потім відвертається від них. "Канівська четвірка", нинішня акція, його робота в СБУ з підлеглими... На мій погляд, людина, яка сьогодні займає посаду секретаря Ради нацбезпеки та оборони, становить небезпеку для держави. Зараз було б доречним створення спеціяльної комісії, яка б розібралася у внеску Євгена Марчука в українську ситуацію. В тому числі й що стосується вивезення тактичної ядерної зброї з України, його діяльности на посаді прем'єра. Комісія повинна буде дати відповідь на питання про вплив Марчука на паливно-енергетичний комплекс, чому Марчукові перешкоджає Ющенко, який зламав вигідні Євгену Кириловичу та його друзям схеми. Нарешті не останнє місце займає візита та оцінка його російського колеги Сергія Іванова, колишнього підполковника 22-го відділу, який працював у питаннях Югославії. Він сказав, що його Євген Марчук як секретар РНБОУ задовольняє. Ідеться про одну команду. Підтвердженням цього є те, що жодного разу Росія не робила закидів Марчуку, хоча могла дуже легко це зробити....

... Він "засвітився" тим, що робив закиди на адресу Юлії Тимошенко, на уряд. Генерал – проти жінки. Навіть коли Тимошенко заарештували, Марчук не припиняє атак на неї, мовляв, за касетним скандалом стоять олігархи. ... Це почерк Марчука.

...Я думаю, аналітики Марчука прорахували варіянт, що Ющенко довго не втримається, бо не користується схемами впливу, як це роблять його опоненти. Можна вірити або не вірити в авдіозаписи Мельниченка, вимагати відставки Кучми чи не вимагати. Я вважаю тих, хто перебуває сьогодні в наметових містечках, людьми, якими, на жаль, стратегічно вдало маніпулюють. Я говорив з цими людьми. Так, є біди в українському суспільстві. Їх потрібно вирішувати. На жаль, інтересами, емоціями, діями невдоволених людей диригують з Росії. Ми мусимо запропонувати власну гру. Україна повинна грати за власними українськими правилами.

...Питання, які ставлять учасники акції "Україна без Кучми", є актуальними. Але в цій ситуації не треба бути революціонерами. Уявляєте, яке задоволення отримують ті, хто стоїть за цим антиукраїнським сценарієм, дивлячись, як українці знову чубляться між собою. Треба назвати речі своїми іменами, сісти за стіл переговорів, висунути претензії, але мову вести цивілізовано, так, щоб не підігрувати своїми діями отим сценаристам.

...Я вважаю, що Україні дійсно загрожує небезпека... ".

Президент США представив своє політичне кредо

ВАШІНҐТОН. – Президент Джордж Буш вечором у вівторок, 27 лютого, використовуючи телевізійне транслювання своєї промови по всій країні, повною силою популяризував перед Конгресом та країною свою програму.

У цій найбільш всебічній промові своєї ще незрілої президентури Дж. Буш заявив, що щаслива ера надвишок дає змогу Федеральному урядові зменшити податок впродовж 10-ти наступних років і все ще призначити гроші на освіту, ліки і громадські програми.

Вислідом цього, сказав Дж. Буш, буде уряд, і їхньою самостійністю. „Уряд має важливу ролю. Однак завеликий Уряд витіснює ініціятиву, продуктивну працю, доброчинність приватного сектору і приватну економіку. Наша нова візія керівництва каже, що уряд повинен бути активним але обмеженим; зайнятим, але не владно чи зухвало".

Дж. Буш у цій промові представив не тільки пропозицію зменшення оподаткувань, але також його пляни щодо освіти та частинної приватизації Програми „Social Security".

Ця промова мала на меті приготовити сцену для висвітлення в середу, 28 лютого, конкретного бюджетного проєкту Президента Буша на 2002 рік. Точний бюджет запляновано оприлюднити у квітні.

Крім того, ця промова Президента Буша була важливим іспитом, спрямованим на дальшу мету в його президентській каденції – щодо його сили і вміння не тільки здобути собі прихильність, але також вселяти довіру, впевненість спільноти та надавати відповідної форми публічній опінії. Це також до деякої міри змінює його настанову – він стає певнішим і послідовнішим у діяльності, спрямованій на те, щоб його пропзиції були прийнятими.

У своїй промові, як і під час виборчої кампанії, головною точкою своїх плянів Дж. Буш поставив зменшення оподаткування. Підкреслюючи свої наміри, він зазначив, що „нам треба дати можливість американцям видавати свої власні гроші для їхніх власних потреб".

О. Мороз з'ясував...

(Закінчення зі стор. 1)

захищені й економіка розвиватиметься" – сказав дослівно на закінчення О. Мороз.

Присутні на зустрічі мали змогу ставити запитання. Відповідаючи на запит однієї журналістки, чи у світлі того всього, що було виявлено на касетах, Президент Кучма сам подасть у відставку, О. Мороз сказав що, на його думку, Президент цього не зробить, але додав, що „ми йому допоможемо у цьому".

На запитання, чому із 300 годин записаних розмов у кабінеті Президента Кучми – як про це говорив О. Мороз – було опубліковано транскрипт лише 20-ти годин, О. Мороз відповів, що він знає, що існують такі записи. „Я прослухав тільки 20 годин записів, і на мій погляд, для репутації влади краще не оприлюднювати те, що там записане – хоч би для того, щоб забезпечити чистоту української мови"... О. Мороз сказав, що у нього тих записів нема, і що від нього не залежить, публікувати їх, чи ні.

Кореспондент французького пресового аґентства запитав, з якою конкретною метою О. Мороз приїхав з візитою до США. О. Мороз відповів, що має цілу програму, яка передбачає зустрічі з представниками Державного департаменту, Конгресу тощо.

О. Мороз також сказав, що ще 1994 року він пропонував віце-президентові США Альберту Ґору створити спільну міжпарляментську комісію для контролі за проходженням кредитів. Тоді не було б такого стану як тепер. Сім років тому Україна мала 400 мільйонів долярів зовнішнього боргу, а тепер – 13 мільярдів долярів.

На запитання, чи спеціяльні служби України причетні до записування розмов у кабінеті Президен та Кучми, О. Мороз відповів, що він про це не знає, але думає, що так, бо всі розмови в Україні прослуховуються, як і його власні. О. Мороз також ствердив, що всі засоби масової інформації є контрольовані владою і тому вони завжди подають менше число учасників протиурядових демонстрацій. Він сказав, що на демонстрації минулої неділі в Києві, в якій він брав участь, було майже 25 тисяч учасників, а українські ЗМІ подали, що було всього 200 осіб.

Р. Ф.

Український „Survivor"

Америка захоплена телевізійною програмою „Survivor" (той, хто виживає), в якій бере участь група незнайомих між собою людей, що погодилися три місяці жити разом – при жорстоких, штучно створених умовах, конкуруючи один з одним за виживання. Мета гри: залишитися останнім при кінці змагання, щоб виграти приз – 1 млн. долярів.

Щоб вижити, гравці мусять подолати різні фізичні труднощі і виклики, наприклад: не спати цілу добу, бігати годинами по колу, переносити тяжкі речі, їсти комах... і, крім того, витерпіти різноманітні моральні і психологічні стреси, страждання – образи, брехню, пліткування, знущання.

Згідно з програмою, ця група людей збирається раз на тиждень на засідання, щоб між собою голосуванням вирішити: кого одного з них відкинути від подальшої гри.

Щоб пройти таке голосування, гравці таємно домовляються між собою, хто має бути цим невдахою. Але такі „альянси" є тимчасовими і їм не можна довіряти. Мета кожного гравця: бути переможцем і обхитрувати, обдурити всіх інших. По суті, це гра себелюбців і егоїстів. Але коли хтось з гравців виграє, люди розуміють, що це лише гра, і після трьох виснажливих місяців всі вертаються додому.

В Україні сьогодні розігрується особлива версія „Survivor", в якій вже нема ніяких застережень і правил „гри", а „приз" – вся держава. В Україні вже не на телебаченні, а в реальному житті порівняно невелика група людей – своїх і закордонних політиків, бізнесменів-олігархів, таємних служб, конкурують один з одним, щоб виграти цей „приз".

Ці люди також постійно міняють свої альянси, маючи надію один одного знищити, щоб залишитися переможцем. Вони також самолюби і егоїсти, що намагаються в будьякий спосіб обхитрувати і обдурити один одного.

І вони також один одному не довіряють. Але для 50 млн. населення України їх гра тягнеться вже не три місяці, а продовжується вже 10 років.

І якщо в Америці після кінця гри всі повертаються додому, то населенню України нема куди дітися від своїх гравців.

Аналізуючи останні драматичні події в Україні, вчитуючись у „Звернення Президента Л. Кучми, Голови ВР І. Плюща, Прем'єра В. Ющенка до українського народу", „Маніфест Форуму національного порятунку", „Відкритий лист від недобитків молодої української інтелігенції", сотні інших публікацій в українській пресі, не залишається сумнівів в тому, що в Україні сьогодні відбувається тотальний „Survivor" для всього населення країни.

І якщо 10 років тому було абсолютно точно відомо, хто з комуністами, а хто з Рухом, хто за незалежну демократичну Україну, а кого влаштовує рабське життя, то сьогодні нема ані того Руху, ані „лівих", ані „правих", ані „патріотів": абсолютна більшість сучасних політиків України вже приміряли на себе усі ці кольори – аби бути при владі.

Політика – це не тільки компроміси, це і певні моральні, соціяльні і ідейні принципи, це надзвичайна відповідальність перед народом, заради свободи якого сиділи політв'язні в радянських тюрмах, зароджувався народний Рух, відбулося масове голосування 1 грудня 1991 року за незалежність України.

Але ж сьогодні в Україні замовляють музику люди, яким найважливіше бути при владі, які викачують з України мільярди долярів на свої особисті рахунки поза кордоном, які одночасно можуть бути членами уряду чи парляменту, отримувати державні нагороди і бути в той же час під слідством в своїй чи іншій державі. Які вже півроку не можуть довести до кінця справу Гонгадзе, не здатні обрати людину, котра була б спроможною підняти Україну з колін.

Легше всього списувати всі негаразди в державі на „руку чужоземних спецслужб". Легше всього маніпулювати свідомістю населення України, 80 відс. якого живе на межі бідності. Безконечні політичні шарпання відомих сучасних керівників держави тільки ще глибше викопують прірву між ними і бідуючим населенням.

Це не риторичні питання, це питання існування демократичної і незалежної України. На жаль, пересічні люди сьогодні не в змозі зрозуміти, має хто правду, а хто ні. Їм би вижити.

Єдина надія – на свідому українську інтелігенцію, яка, на превеликий жаль, мовчить.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор —Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПОВІДОМЛЕННЯ

Протокол та звіти із 34-ої Конвенції Українського Народного Союзу, що відбулася 1998 року в Торонто, є готові до висилки.

Всі члени Головного Уряду, голови Округ, відділові секретарі та делегати 34-ої Конвенції отримають протокол та звіти.

Члени УНС, на їхнє бажання можуть отримати цей протокол, якщо потелефонують до Головної Канцелярії
і залишать інформації телефоністці:

(973) 292-9800

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про танець на вулкані

Пишу ці рядки саме у перший день Великого посту і, може, тому це насунуло мені міркування не так великопостний, як саме про минулий карнавал. Це, правдоподібно, тому, що саме вчора на „Брамі" бачила картини зі закінченням „карнавалу" в Україні – із голосними походами, обрядовими піснями та символічними постатями, так характеристичними в обрядових звичаях нашої батьківщини. Оглядала це із зацікавленням та певним сантиментом, але декілька хвилин пізніше на екран комп'ютера потрапили інші, дуже інші картини походів в Україні – з прапорами, вигуками і плякатами „Україна без Кучми!".

Чи не насувало вам, дорогі читачі, що бачили також ці картини, почуття, що якось важко поєднати веселі хвилини передпостних забав із суворою дійсністю, яка спонукує до протестів, походів і бажання сотень тисяч наших громадян побачити „Україну без Кучми"? І саме цей контраст у цих двох картинах, який так живо відображує дійсність в Україні, мимоволі спонукує нас поставити собі запитання: „Чи не є це танець на вулкані"? Чи можна так весело забавлятися, а рівночасно здавати собі справу з цього, яке невеселе зараз життя в Україні та яке невідоме і грізне її майбутнє?

А може, так завжди мусить бути у житті, що людина, бажаючи, принаймні на хвильку, забути гірку дійсність, поринає в нереальний світ і хоче почуватися в ньому щасливо? Чи може, саме на це створено забави, карнавали, які є найкращим способом забуття?

Коби так було справді, і коби це все було так простим і ясним! Але переглядаючи ці картини, численні постаті казкових персонажів, ми думали не лише про їхній контраст із суворою дійсністю та поважними обличчями протестантів з кличем „Україна без Кучми!", але також про те, що посприяло веселості передпостного настрою та скільки алькоголю проллялося у цих кількох днях, що саме закінчилися? Цей „нещасний" алькоголь завжди допомагав і допомагає українцям у невідрадних ситуаціях, але сьогодні він, либонь, особливо „допомагає" та веде до трагічних вислідів.

Про це не лише читаємо постійно в пресі України, але вже й зачинаємо завважувати вплив цього поширеного в Україні „товариського звичаю" і на наше життя в США. Бо ж і у нас тут закінчився з сьогоднішнім днем карнавал – час численних забав, балів і деб'ютів, які відбувалися в різних місцях поселення українців, з різних оказій, у різному переведенні.

Від довгих років ми вже до цього звикли, і все нові покоління увіходять шляхом таких товариських зустрічей та представлення нашій громаді, у життя. І це відбувалося звичайно гідно, спокійно та дійсно на статочному рівні.

На жаль, як стверджують організатори таких імпрез минулих місяців, та їхні учасники, тим разом серед осіб, що в останніх роках вступили в нашу громаду після приїзду з України, є трохи інші звичаї, а зокрема коли алькоголь, а не здоровий глузд, бере верх. Чи це не є таким доказом „танців на вулкані", але не політичного, а товариського життя? Чи не загострює цей факт взаємин поміж „хвилями", які ми стараємося втиснути в одне русло?

Ось вам і думки на великопостний час, дорогі читачі!

О–КА

Відкритий лист до Президента України Леоніда Кучми, Голови Верховної Ради Івана Плюща, Прем'єр-міністра Віктора Ющенка

Сьогодні, коли Україна готується до відзначення 10-их роковин відновлення своєї незалежности, ми, нижчепідписані, визнаємо великі досягнення народу України. Політика України щодо національних меншин, толерантність у релігійній сфері, позитивні стосунки України із Заходом та зі своїми сусідами викликають у нас почуття гордости. Однак, водночас ми дуже стурбовані найновішим розвитком подій в Україні.

Найбільше нас непокоять повідомлення українських та світових ЗМІ про придушення владою свободи слова й преси в Україні. Ми побоюємось, що скандал навколо зникнення журналіста Ґонґадзе та оприлюднення Мельниченком магнітофонних записів, що призвело до поширення громадських демонстрацій і протестів, заплямували авторитет України в світі та можуть посилити і так уже кризовий брак довір'я громадян до своєї влади.

Від часу відновлення державної незалежности України, ми, українські американці, не шкодували зусиль переконати уряд США, що влада незалежної України віддана справі досягнення повних демократичних свобід та економічних реформ на користь своїх громадян, і що саме тому підтримувати Україну політично й економічно є в найкращих інтересах Сполучених Штатів. Це наше завдання може стати тепер набагато важчим, коли новий американський уряд переглядає зовнішньополітичні пріоритети США, у зв'язку з теперішньою ситуацією в Україні.

У світлі сказаного, ми закликаємо Вас, пане Президенте, Пане Голово Верховної Ради і Пане Прем'єр-міністре, зробити все у Ваших силах, щоб забезпечити якнайшвидше, об'єктивне й повне прозорости розслідування справи Ґонґадзе і її розв'язання. Не менш важливою для майбутнього України є пошанування принципу свободи преси. Ми закликаємо Вас продемонструвати світові, що Україна свідома того, що свобода, мас-медія та право людей на мирні демонстрації є ознакою усіх справді демократичних країн. Крім того, зміцнення особистих прав громадян і тривале введення в життя умов правопорядку є теж необхідними елементами для майбутнього демократичної України.

Вирішення цих питань дозволить Україні продовжувати політичні й економічні реформи, що є вкрай необхідним для благополуччя її народу.

Андрейчик Віра – директор інформації Української Федерації Америки, **Баранецький Володимир** – голова Ради Директорів Координаційного Комітету Допомоги Україні, **Барановський Роман** – голова Асоціяції Українців Америки, **Біланюк Олекса** – закордонний член Національної Академії Наук України, **Бурачинський Богдан** – член Екзекутиви Координаційного Комітету Допомоги Україні, **Володюк Володимир** – голова Координаційного Комітету Допомоги Україні, **Ворох Степан** – голова Фундації Підтримки Дипломатичних Місій України, **Винар Любомир** – голова Світової Наукової Ради при Світовому Конґресі Українців, **Дейчаківський Орест** – член Ради Директорів Вашінґтонської Групи, **Дигдало Рома** – голова Краєвої Ради Української Американської Координаційної Ради, **Дячук Уляна** – голова Українського Народного Союзу, **Гумецька Ася** – голова Американсько-Української Асоціяції університетських професорів, **Ґавдяк Ігор** – голова Української Американської Координаційної Ради, **Іванів Наталія** – голова Українського Золотого Хреста, **Іхтіярів Юрій** – виконуючий обов'язки директора Дослідного Інституту новітньої історії України, **Качарай Стефан** – скарбник Українського Народного Союзу, **Корженьовський Богдан** – голова Української Федерації Америки, **Ластовецький Андрій** – голова Об'єднання українців за демократизацію України, **Лиско Марта** – секретар Українського Народного Союзу, **Максим'юк Степан** – член Контрольної Комісії Української Американської Координаційної Ради, **Назаревич Володимир** – голова Українського Інституту Америки, **Олексин Іван** – голова Українського Братського Союзу, **Пащук Андрій** – член дирекції Українського Інституту Америки, **Процюк Олександер** – голова Організації Державного Відродження України, **Рада Директорів Вашінґтонської Групи, Труш Осип** – голова Об'єднання Колишних українських вояків в Америці, **Черник Зеня** – предсідник Ради Директорів Української Федерації Америки, **Шевченко Андрій** – член Головної Управи Організації Демократичної Української Молоді.

18 лютого 2001 року

Заява Синоду УГКЦ до Президента, Уряду та Верховної Ради України з приводу приїзду Папи Римського Івана-Павла II в Україну

На запрошення Президента і Уряду України у червні цього року з офіційною візитою в Україні перебуватиме Глава Римо-Католицької Церкви Папа Іван-Павло II. Українська Греко-Католицька Церква переконана, що відвідини України Папою Римським Іваном-Павлом II сприятимуть духовному відродженню українського суспільства, поглибленню екуменічного діялогу, оновленню та консолідації нації довкола одвічних християнських основ, що є традиційними для нашого народу.

Папу Римського Івана-Павла II зустрічали та вітали на своїй землі майже всі християнські держави світу. З держав колишнього Радянського Союзу Понтифіка першою прийняла Грузія і тим самим довела, що ця країна є насправді европейською, цивілізованою, християнською державою. Після візити Папи Римського Івана-Павла II Грузія не стала більш католицькою або більш православною. Вона лише засвідчила, що твердо стоїть на шляху, який веде до здобуття загальнолюдських цінностей.

Закономірним є також той факт, що з приїздом Папи Римського Івана-Павла II врешті здійсняться очікувані сподівання багатомільйонної громади українців – греко-католиків та римо-католиків, які вже давно спраглі бачити та чути Понтифіка, офіційно запрошеного до України на найвищому державному рівні.

Ця візита також сприятиме підвищенню міжнародного авторитету молодої України, засвідчить її прагнення увійти до кола цивілізованих країн. Такий перебіг подій дає всі підстави сподіватися, що після відвідин Папи Римського Івана-Павла II паростки християнської любови та злагоди отримають ще більшу поживу і сприятимуть поглибленню порозуміння в українському суспільстві.

Звертаємося до Президента України з проханням забезпечити візиту до України Папи Римського Івана-Павла II на найвищому рівні, як цього й вимагає високий уряд, сан Понтифіка та тисячоліття християнська традиція українського народу.

Закликаємо також український Уряд та парлямент до послідовного та всебічного сприяння приїздові Папи Івана-Павла II в Україну. Зрештою, Київська Церква Володимирового Хрещення ніколи офіційно не переривала своїх історичних зв'язків з Ватиканом.

Приїзд Глави держави Ватикан і Папи Римського Івана-Павла II стане одним з яскравих свідчень того, що молода Українська держава вступає в нове тисячоліття оновленою, духовно об'єднаною, спрямованою до найвищих европейських цінностей і гідною великого майбутнього, та з сильним підкресленням десятилітнього ювілею воскресіння України.

Дорога і шановна наша владо, ми віримо в це і щоденно благаємо Господа, щоб Україна Володимирового хрещення, оновлена на християнських основах, могла розвиватися і процвітати в любові, в мирі і благочесті на довгі та благі літа.

Звернення Верховного Архиєпископа УГКЦ Кардинала Любомира Гузара та Митрополита і Кардинала Мар'яна Яворського, Архиєпископа Львівського для латинської Церкви в Україні, до українського народу

Дорогий, возлюблений у Господі народе України! Біля гробу верховного апостола Петра разом з Вселенським Архиєреєм Іваном Павлом II, одержуючи кардинальське відзначення у десяту річницю незалежної держави України, заносимо перед Престолом Всевишнього, разом з присутнім представниками уряду, ієрархів і вірних України, нашу гарячу молитву „за Батьківщину нашу, щоб в ній утвердились спокій, мир, добробут і благочестя!".

Десять років тому Україна вступила на новий шлях свого буття. Але щоб молодий організм розвинувся і ріс у силу, він мусить мати спокій, а не буревій, він мусить мати мир, а не постійну боротьбу противних сил. А коли збережемо спокій і мир з Богом і поміж людьми, з певністю прийде і добробут, і благочестя. До цього ми всі прагнемо, цього навчаємо, цього надіємось і свято віримо, при добрій волі це здобудемо.

У десяту річницю незалежности України у червні цього року з офіційною візитою, на запрошення Глави Української Держави Леоніда Кучми, прибуде у золотоверхий Київ і княжий Львів Вселенський Архиєрей Папа Іван Павло II, син слов'янського народу, щоб разом з нами заносити перед Престол Всевишнього благодарственну молитву за дар Володимирового Хрещення, а особливо за нинішній дар волі і свободи дітей Божих у вільній, суверенній, незалежній Україні.

Щоб візита в Україну такого Високодостойного гостя, який відвідав майже усі народи світу, сіючи слово Боже, яке приносить у людських душах овочі братньої любові, людської злагоди, принесла також щедрі плоди для громадян України.

Щоб це збулося, нам усім потрібно гідно і достойно душевно підготуватися культурним, цивілізованим християнським життям в демократичній Україні. Це зробимо відповідною молитвою, братнім всепрощенням і жертовністю, яка принесе свій плід.

Тож закликаємо усіх віруючих та всіх людей доброї волі в дусі миру і спокою зустрічати благословенну річницю десятиліття державности у нашій незалежності, як рівно ж Велику Людину Божу нашого століття – Вселенського Архиєрея Івана Павла II.

Із щирого серця і братньої любови закликаємо Благословення Всемогучого Бога, любов Христа Спасителя та світло Святого Духа, щоб перебувало з усіма Вами тепер і по всі дні Вашого життя! Нехай так буде!

†Любомир Гузар,
Верховний Архиєпископ УГКЦ,
Кардинал
†Мар'ян Яворський,
Кардинал, Архиєпископ,
Митрополит для вірних латинського обряду в Україні

Рим, 22 лютого, 2001 р.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Вісті секретаря

Березень, 2001

Марта Лиско, Головний Секретар

Пропоновані зміни статуту

Всі делеґати і Головний Уряд УНС отримали бальоти до голосування над змінами статуту. Якщо хтось з делеґатів не отримав пакет, прошу повідомити Головного секретаря в канцелярії. Всі бальоти мусять бути повернені до 1 травня ц.р. Щоб запропоновані зміни увійшли в силу, вимагається дві третини голосів. Коли ця зміна не перейде, ми залишимося при статуті, затвердженим на Конвенції в 1998 році.

Нові аплікації

УНСоюз видав нові аплікації, котрі відповідають вимогам асекураційних властей. Є тільки одна аплікація на дорослі поліси і на дитячі поліси. Одна аплікація заступає всі попередні аплікації. Від 14 березня ц.р. прошу вживати тільки нові аплікації. Нові аплікації і як їх треба виповняти будуть вияснені на всіх весняних засіданнях округ. Без одної вкладки не приймаємо аплікацій на забезпечення.

Річні збори Відділу

Ще раз пригадуємо всім відділам скликати річні збори відділу для вибору управи відділу. Ми, як братська установа, мусимо мати відділи, відділових урядовців та братську діяльність. Список відділових урядовців треба надіслати до Головної Канцелярії відразу після річних зборів відділу. Всі оголошення про річні збори відділів подаються безплатно у наших офіційних публікаціях, якщо оголошення приходить вчасно до нас. Як згадано попередньо, УНС покриває видатки в сумі 5 долярів за кожного дорослого члена за участь у братській діяльності відділу. Всі списки присутніх мусять мати підпис члена. Без підпису ми не виплачуємо. Недавно в наших газетах ми подали список братських діяльностей, а невдовзі цей список знову повторимо на союзовій сторінці.

Повідомлення про платність

З переходом на пряму збірку вкладок з'явилося багато запитань про саме повідомлення. УНСоюз буде посилати тільки два повідомлення. Перше повідомлення виходить 3 тижні перед датою платності, котра зазначена на повідомленні. Якщо ми не отримаємо вкладки до 45 днів після дати, поданої на повідомленні, тоді член отримає повідомлення про суспензу його поліси. Це означає, що поліса перейшла на безплатне продовження. Якщо це є термінова поліса, це означає, що член не має жодного забезпечення. Всі поліси можна поновити заплатою залеглих вкладок. З датою заплати вкладки поліси повертаються до активного стану. Залеглі вкладки можна вирівняти на всіх полісах.

Нові члени

Наближається 35-та Конвенція УНС, яка відбудеться в травні 2002 року. Час організувати нових членів, щоб запевнити присутність вашого відділу на 35-ій Конвенції. Наші сучасні вкладки є найдешевшими як будь-коли і тепер оголошуємо високі відсотки на наших пенсійних грамотах.

Союзівка існує для членів УНС. Цього року плянуйте провести частину ваших вакацій на Союзівці.

Конвенційні звіти і протокол – новий статут

Всі делеґати отримали конвенційний протокол у січні ц.р. Новий статут УНСоюзу, апробований на 34-ій Конвенції, був розісланий в листопаді 2000 року. Хто бажає отримати статут або протокол, може телефонувати до Головної Канцелярії.

Вияснення до нових повідомлень платности

УНСоюз буде висилати повідомлення про платність (Premium Due Date) приблизно за 3 тижні перед датою платности. Це дає вам, шановні члени, достатньо часу, щоб переслати до Головної Канцелярії вашу вплату, а Головна Канцелярія має досить часу, щоб внести ваші заплати вчасно. Вкладки вносимо щодня до нашої системи, як тільки дістанемо їх до Головної Канцелярії. Найкраще, коли б Головна Канцелярія діставала ваші вкладки перед датою платности.

Кожна активна поліса має дату платности (Premium Due Date), котра знаходиться на долішній частині вашого повідомлення. Ця дата також показує, доки поліса є заплачена. Наприклад, якщо дата на повідомленні (Premium Due Date) є 28 січня 2001 року, це означає, що ваша поліса заплачена до 28 січня 2001 року. Наступна вкладка буде покривати наступний період, котрий був платний в Головній Канцелярії з датою 28 січня 2001 року.

Коли Головна Канцелярія не отримає вчасно вашої вкладки і не переведе її до дати платности (Premium Due Date), вкладка рахується спізненою і такою вона буде зарахована. Коли вкладка наспіла до нас вчасно, ви отримаєте повідомлення про наступну платність за 3 тижні перед датою платности.

Якщо Головна Канцелярія не отримає вкладки впродовж 45 днів від дати платности (Premium Due Date), член отримає повідомлення про суспензу поліси з огляду на брак платности. Якщо всі незаплачені вкладки будуть вирівняні, поліса буде знову повернена до активних поліс. Одначе це також залежить від типу поліси. Термінові поліси, котрі не мають грошової вартости, не можуть бути прийняті наново до активних поліс. Це означає, що член втрачає забезпечення і може залишити свою родину без покриття у фінансових клопотах.

Повідомлення про платність (Premium Due Date) вказує, як часто ви зобов'язалися платити вкладку (річно, піврічно, квартально чи місячно). Кожна вплата покриває наступну платність. Наприклад, ваша дата платности на базі річної вплати (Premium Due Date) є 28 січня 2001 року. Ви тепер заплатите вкладку до 28 січня 2002 року.

Ще один приклад: на квартальній базі – дата платности 28 січня 2001 року. Ви тепер заплатите вкладку до 28 березня 2001 року. Це тільки приклади, бо дата і термін вашої платности подані на повідомленні платности. Прошу це перевірити на вашому повідомленні про платність.

Нові члени УНСоюзу

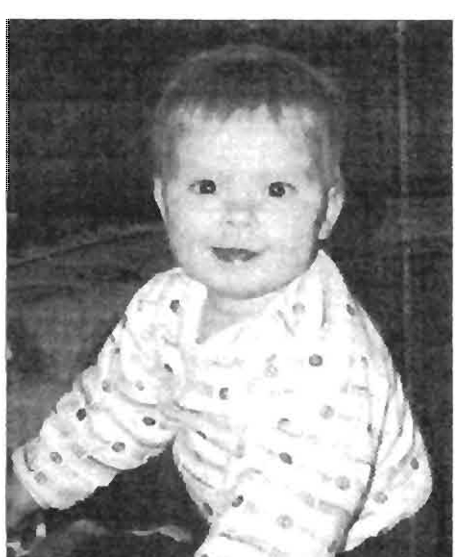
Адам Осціславський, син д-ра Данєля і Галі Осціславських, 8 місяців, новий член 234 Відділу УНС. Забезпечили свого внука бабця і дідусь Марія і Михайло Шульги – Вайтгавз, Н. Дж.

Отто Г. Фішер, мол., син д-ра Отто і Ані Фішер, 4 місяці, новий член 234 Відділу Українського Народного Союзу. Забезпечили свого внука бабця і дідусь Марійка і Євген Осціславські – Матаван, Н.Дж.

Максим Александер Куропась, син Романа Михайла і Тані Христини Караван-Куропась, новий член 20 Відділу Українського Народного Союзу. Записали свого внука дідусь Роман Іван і бабця Тамара Дарія Дужа Куропась. Роман І. Куропась є довголітнім секретарем 20 Відділу у Ворен, Миш.

Микола Василь Башта, син Богдана і д-р Христини Башта, новий член 39 Відділу Українського Народного Союзу. Записала свого внука до УНС, бабця д-р Галина Клюфас.

Річні збори 67-го Відділу

АНСОНІЯ, Кон. – Річні збори 67-го Відділу УНС „Запорозька Січ", відбулись 28 січня 2001 року в залі церкви св. Петра і Павла.

Збори відкрив голова – інж. Мирослав Троян. Присутні вшанували двох померлих членів відділу хвилиною тиші. Була відправлена поминальна Служба Божа за всіх членів відділу, що відійшли у вічність. Секретар-скарбник Ф. Стубан представив фінансовий стан відділу і ствердив, що немає жодних залеглостей із плаченням вкладок у звітному році. Голова відділу М. Троян роздав присутнім письмовий звіт зі своєї праці, доповів про справи відділу, пов'язані з переходом плачення вкладок прямо до Головної управи УНСоюзу. Минулого року члени управи відділу організували трьох нових членів.

М. Троян, як голова Контрольної комісії Окружного комітету відділів УНС округи Конектикат, перевірив діловодство округи та звітував про це на загальних зборах. На зборах він був переобраний головою Контрольної комісії на наступний діловий рік. Він брав участь в інформативних сходинах округи в Стамфорді, як рівнож в організаційних сходинах округи, де предсідник УНС Уляна Дячук представила нові пляни забезпечення і пропозиції для зміни статуту нашої братської організації.

На зборах вибрано нову управу у складі: голова – Мирослав Троян, заступник голови – Дмитро Кот, секретар-скарбник – Франк Стубан. Контрольна комісія: голова – Петро Глива і член Джак Липень. На зборах вирішено пожертвувати 100 дол. на допомогу сиротам в Україні.

Мирослав Троян

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!
І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ,
ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

„Україна на порозі III тисячоліття"

Заходом 111-го Відділу Союзу Українок в Лос-Анджелесі відбулася зустріч місцевого громадянства із представником української науки Галиною Козоріз. Про її діяльність поінформувала публіку Люба Слободян, голова місцевого відділу Союзу Українок.

Галина Козоріз – доктор технічних наук, саме з теоретичної електроніки, автор 35 наукових публікацій та 10 винаходів. Разом із своїм чоловіком заснувала науковий кооператив для дослідів над маґнетною левітацією. Після розвалу СССР вона, через брак грошей, була змушена покинути наукову діяльність. Тепер д-р Козоріз працює консультантом в американських фірмах.

Свою доповідь про перспективи України у III тисячолітті д-р Козоріз побудувала як відповідь на запитання: „Хто ми є, де ми є і до чого прагнемо?". Зокрема доклад-но зупинилася на понятті „нації". Окремою темою окреслила участь жіноцтва в українській історії.

Згодом прелеґентка заторкнула декілька аспектів політичного і економічного життя української держави. Сьогодні Україна має астрономічні борги, і ніхто не знає, коли вони будуть сплачені. Хоч конституція закріпила ґарантії приватної власности – ефективна комерційна діяльність неможлива, бо немає сприятливих законів. Хаотична економічна система не приносить користи ні державі, ні громадянам, а тільки тим, хто, користуючись цим хаосом, збагачується. Постає запитання: чому так відстає Україна?

Коли йдеться про зовнішньоекономічну ситуацію, то Україну ще не визнають навіть як країну з перехідною економікою. Знаючи це уряд мав би поліпшувати взаємини з Европейським Союзом, шляхом двосторонніх, а він, навпаки, – обмежує співробітництво України з ЕС. До інших ненормальностей в економіці держави зачислює д-р Козоріз податкову систему, яка паралізує чесну торгівлю і змушує комерсантів до участи в тіньових операціях. Банкова система без довгострокових та дешевих кредитів нездатна пожвавити економічне життя.

Кінчаючи свою цінну доповідь, д-р Козоріз нагадує про моральні підстави розв'язання проблем Української держави – національну гордість і любов до Батьківщини. Ці прикмети можна здобути лише освітою, пізнанням славного минулого великого українського народу.

Ігор Лесик,
Лос-Анджелес, Каліф.

Добре працює Товариство сеньйорів

ЧИКАҐО. – Перші сходини Т-ва сеньйорів після літньої перерви відбулися 26 вересня 2000 року. Д-р Степан Самбірський поінформував про перебіг Олімпіяди в Австралії і успіхи українських змагунів, розповів про теперішню ситуацію в Україні. Марія Васько згадала про своє перебування в рядах УПА.

Під час сходин 10 жовтня мали честь вітати д-ра о. Дмитра Блажейовського з Риму і о. Ігоря Ковальчука зі Львова.

Д-р о. Д. Блажейовський розповів про вишивання ікон і образів і поїздки з ними на виставки в Україну, Італію, Америку.

На сходинах 24 жовтня о. митрат Іван Кротець розповів про д-ра Д. Блажейовського, про його працю над вишиванням ікон і образів і поінформував про приїзд до Чикаґо Владики Василика з України, де в суботу, 28 жовтня, в соборі свв. Володимира і Ольги відправив молебень.

На сходини 14 листопада завітав Владика Любомир Гузар, який, розповів про поїздки до Арґентини і Параґваю, підкреслив, що готується до приїзду в Україну Папи Івана-Павла II в червні 2001 року. „Приїзд Папи матиме надзвичайно важливе значення і пожвавить церковне життя в Україні, – сказав Владика. – Ми повинні присвячувати більше уваги дітям і молоді, та при всіх труднощах працювати і зберегти національні і релігійні почування".

30 листопада сеньйори відзначили свято Архистратига Михаїла, який є небесним покровителем Києва і усієї України.

Присутні почули розповідь о. Мирона Панчука про його враження з України, де він провадив реколекції у багатьох місцевостях. У Різдвяному часі члени Т-ва сеньйорів продовжують українські традиції, відвідують членів громади з колядою і складають святкові побажання. На телевізійній радіопрограмі Мариновича згадано про діяльність Т-ва сеньйорів і показано спільну знімку членів. В парафії св. Андрія сеньйори брали участь у відзначенні 60-ої річниці голодомору 1932-33 років. Члени Т-ва сеньйорів брали участь в Літургії і Панахиді у соборі свв. Володимира і Ольги у 40-ий день смерти Блаженнішого Патріярха і Кардинала Мирослава Івана Любачівського, а після Панахиди у ширших сходинах з цього приводу, де о. митрат І. Кротець, який брав участь у похоронних відправах у Львові, розповів про похорон Кардинала Мирослава Івана Любачівського.

Павло Слободян також був в Україні та розповів про церкви і економіче та політичне життя.

Члени Т-ва сеньйорів відвідують хворих. Перед сходинами оглядають українські фільми.

Осип Панчишин,
секретар Товариства сеньйорів

ПАРМА. – Кожного року члени парафії собору св. Володимира в Пармі споруджують Хрест на свято Богоявлення, котре відсвяткували цього року в п'ятницю, 19 січня. В цей день Митрополит Константин, предстоятель собору св. Володимира в Пармі, відправив Святу Літургію і Велике Освячення води.

На фото: Митрополит Константин (в центрі) і священослужителі посвячують льодовий Хрест перед входом до храму українського православного собору св. Володимира в Пармі, Огайо.

Допомагаємо сиротам України

ЧИКАҐО. – Думка допомагати сиротам в Україні виникла серед працівників кредитівки під час Різдвяно-новорічного традиційного обдаровування, коли було почато збірку фондів і нових дитячих речей – одягу, взуття, іграшок. Приготували і вислали великий вантаж з пачками до двох сиротинців в Україні – в Кіровоградській і Харківській областях.

Ця акція, до якої включилося багато членів кредитівки, не стала одноразовим спалахом ентузіязму, а перетворилася на постійну справу, до якої включилося ще більше членів. Тим разом вислано 21 велику пачку до згадуваних вже сиротинців і додатково до міста Славутича біля Чорнобиля, де працює наша членкиня Дарія Гірняк, яка подала інформації про великі потреби Фонду допомоги інвалідам Чорнобиля.

Вихованці дитячого будинку в селі Пантаївці Кіровоградської области.

В кредитівці постійно діє збірка потерпілих від аварії в Чорнобилі. Для більших дарувань відкритий окремий рахунок, для менших датків стоїть коробка з написом: „Дітям-жертвам Чорнобиля".

Минулого року, завдяки фондам, зібраним в кооперативній касі „Самопоміч" і в церкві свв. Володимира і Ольги, разом 12 тисяч долярів, вдалося придбати інкубатор для рятування немовлят в Рівненській обласній дитячій лікарні. Кошти на його доставлення дала каса „Самопоміч".

Ірена Камінська

„Позичене" свято сердець

НЬЮ-ЙОРК. – Либонь уперше Літературно-мистецький клюб в ґалерії Маяна спробував влаштувати 16 лютого для української громади „Свято сердець". Про це говорила „господиня" ґалерії мисткиня Слава Ґеруляк, вітаючи зібраних гостей із днем св. Валентина. Вона зазначила, що це свято дуже популярне в Америці. Вела вечір Надія Савчук.

Походження свята св. Валентина за історичними джерелами подала О. Кузьмович, нав'язуючи свої міркування до потреби не нехтувати цим святом в українській спільноті – з уваги на добрі прикмети та теплі почуття людини до людини, яке воно може викликати, а таких взаємин нам часто бракує. Лаврентія Туркевич відчитала новелю Люби Дмитришин-Часто „Літ осіннє відлуння", а відтак сама авторка прочитала ряд своїх недрукованих поезій, закінчуючи їх веселими на тему „Дня серденька" в Нью-Йорку. Програма вечора була переплетена відповідною до теми романтичною музикою у виконанні дуету Я. Гірняк і Л. Гулович та співу при бандурі Л. Туркевич.

Настрою цього вечора сприяли також мистецькі картини зі „сердечною" тематикою, особливо велика картина Миколи Бартоліка, керамічні серця роботи Слави Ґеруляк і писанки з тематикою сердець, виконані писанкаркою Софійкою Зюлик. Із темою сердець зуміли організаторки навіть підготувати перекуску для учасників вечора. Останні висловлювали побажання, щоб українська громада Нью-Йорку в майбутньому не цуралася Свята сердець.

О. К.

З піснями про серце виступили Я. Гірняк і Л. Гулович.

Л. Дмитришин-Часто читає свої твори.

Українська громада відзначила Січневі роковини

ОТТАВА. – Вже склалася традиція, що Січневі роковини Пластова станиця відзначує участю в Службі Божій в православній церкві, після якої у церковній залі проводиться пластовий апель, присвячений цим історичним датам. Під час Служби Божої співаємо, за домовленням з церковним хором, пластове „Отче наш".

Цього року свято відбулося 21 січня 2001 року і в пластовому наказі до новацтва, юнацтва, старших пластунів та пластунів сеньйорів було поставлене запитання: чому нам треба пам'ятати і відзначувати ці роковини в січні, коли Україна вже вільна і дата проголошення незалежности є 24 серпня 1991 року? У святочному наказі це пояснюється так: „... Бо нам потрібно пам'ятати про минуле. У 1918 році, створити державу вдалося тільки на короткий час. Друга світова війна не принесла волі українцям. Але ті, хто, рятуючись, вибрали Канаду, зберегли традицію боротьби за свободу і пошану до себе і до свого. Свою енергію вони вклали в побудову кращої Канади і нашого українського громадського життя як частини цієї країни. Все це – наша спадщина і належить нам усім, від наймолодшої новачки до найстаршого сеньйора". У наказі далі говорилося про це, що в Україні також відновився і діє Пласт, який згідно з Пластовою присягою змагає до того „щоб чола розхмарив і випрямив спину і зір зняв до неба відроджений люд". Самостійність для них, як і для пластунів по всьому світі, означає: „Бути самим собою і постояти за себе", що і є основою пластової самовиховної Великої Гри.

По полудні відбулося в тій самій залі організоване Конґресом Українців Канади відзначення свята державности і соборности України, яке відкрила голова оттавського відділу КУК Марта Виницька. Обширну доповідь про події 22 січня 1918 і 1919 років виголосив амбасадор України в Канаді д-р Юрій Щербак. Він наголосив історичне і практичне значення цих дат у розвитку майбутніх подій аж до останнього десятиліття і проголошення самостійности України. Співак-бандурист з Монтреалю Володимир Мота своїм прекрасним голосом виконав ряд народних пісень та пісню на музику Григорія Китастого „Як давно, як давно", які віддзеркалюють нашу тугу за Україною. Поему Леоніда Мосендза „Баляда про побратима", в якій передано щиру дружбу простих воїнів УНР, вихід з України одного і правдоподібну смерть другого, прочитав Олег Бєлкін. Виступив чоловічий хор під диригентурою Олі Катрушенко. Не так давно заснований хор поступово здобуває визнання не тільки української громади, а й любителів хорового співу в Оттаві. На закінчення хор заспівав гимн „Ще не вмерла Україна", котрий підхопили всі присутні.

Юлія Войчишин

КУК – у міжнародний рік добровільних працівників

ВІННІПЕҐ. – Декларація ООН про Міжнародний Рік Добровільних Працівників-2001 є признанням добровільної праці окремих осіб на користь суспільства. Започаткований в Канаді 5 грудня 2000 року Міжнародний Рік Добровільних Працівників – 2001 дасть нагоду відзначити понад 7.5 мільйона канадських добровільних працівників і 175,000 харитативних організацій.

„Конґрес Українців Канади (КУК) протягом шістдесяти років свого існування користав з вкладу відданих осіб, які жертвували свій час і здібності для розвитку цієї організації, – заявив президент КУК Євген Чолій. – У цьому міжнародному році відзначення годиться дати признання цим особам за досягнення на всеканадському, провінційному і місцевому рівнях".

Українська громада в Канаді має довгу традицію добровільної праці. Багато організацій, які є основною силою українців, були засновані й мають успіх завдяки зусиллям відданих добровільних працівників.

„На початкуXXI століття треба задуматися над тим, як нам надалі діставати підтримку наших добровільних працівників, щоб скріпити наші організації", – підкреслив Є.Чолій. – Тому ми повинні використати нагоду цього Міжнародного Року Добровільних Працівників для відзначення осіб, що безкорисливо роблять внесок у життя нашої громади".

Лідія Шаварська,
екзекутивний директор КУК

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

2 і 3 березня – художня програма на ковзанах олімпійського чемпіона з України Віктора Петренка, разом з чемпіонами з Америки і Европи, на підтримку Фонду допомоги дітям Чорнобиля, в International Skating Center of Connecticut (1375 Hopmeadow St., Simsbury, Conn.). Початок о 7:30 вечора. Додаткова інф.: (860) 651-5400. Квитки: 29.95 і 39.95. Тел. (860) 525-4500.

◆

4, 5, 6 березня – великопостна місія о. д-ра Андрія Чировського в Церкві св. Івана Хрестителя (719 Sanford Ave., Newark, NJ). Щовечора о 7-ій год.

◆

4 березня – прем'єра драматичного монтажу Б. Бойчука „П'ять картин двотисячного року" (постанова Л. Крушельницької) в Pace Downtown Theater of Pace University, Spruce St. (between Park Row and Gold St), в Нью-Йорку. Поч. о 2:30.

◆

4 березня – урочисте відкриття виставки творів Марії Крамаренко в галерії за адресою 1860 House, 124 Montgomery Blvd., Skillman, NJ о 2-ій по полудні. Виставка діє від 1 до 29 березня.

5 березня – семінар Українських студій Гарвардського університету: доповідь Ярослава Ісаєвича „The Temtations of Pan-Slavism, Past and Present". Адреса: 1583 Massachusetts Ave., Cambridge, MA. Початок о 4-ій год. в кімнаті 1583.

◆

10 березня – Комітет допомоги Україні Центрального Нью Джерзі проводить вечір пам'яті Т. Шевченка в залі Церкви-пам'ятника у Бавнд-Бруку. На вечорі виступить Народний артист України Іван Бернацький. Початок о 7-ій вечора.

11 березня – Шевченкове свято „Привітай мене, моя Україно!" за участю Народного артиста України Івана Бернацького, в церкві св. Івана Хрестителя у Випані. Організатор – Комітет однодолярового фонду. Початок о 1-ій год. по полудні.

◆

11 березня – річні загальні збори відділів УНС в Дітройті о 2-ій год., в домівці СУА (27040 Ruan Rd., Warren, MI).

◆

10 березня – лещетарські змагання Карпатського лещетарського клюбу на Ski Windham, Windham, NY. Зголошення надсилати до С. Палидовича: P.O. Box 698, Hunter, NY 12442.

◆

11 березня – прем'єра художнього фільму „Нескорений" і зустріч з режисером Олесем Янчуком і виконавцем ролі Романа Шухевича Григорієм Гладієм, в NYU Cantor Film Center за адресою 36 E 8th St. (між Broadway and University Place, New York). Поч. о 2-ій год. і о 4:30 по полудні. Вступ 10 долярів. Фільм демонструватиметься також у Філядельфії – 12, 13 і 14 березня, в Голівуді, Фльоріда – 15 березня, в Норт-Порті – 20 березня, в Дітройті – 24 березня, в Чикаго – 31 березня. Спонзор показу – Вестерн Юніон.

Оголошення в розділі „Календарець подій" вміщуються тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями. В розділі можуть безкоштовно вміщуватися повідомлення про громадські події, що проводяться без оплати вступу. Тел. відділу реклями (973)-292-9800, дод. 3040.

Pekao Trading Corporation
Переказ долярів
Дешево, Швидко, Надійно
Київ
Львів
Полтава
Україна
Луганськ
Чернівці
Запоріжжя
Одеса
Пересилаємо доляри до Києва, Львова, Харкова, Одеси та сотень інших міст України
Наші розцінки знижено на 50%:
до $100 - $7.50
від $100 до $300 - $12.50
від $300 до $500 - $17.50
від $500 до $1000 - $25.00
Pekao®
Established in 1948
Щоб знайти найближчого уповноваженого представника телефонуйте:
NY (212) 684-5320
IL (773) 775-0400
CA (323) 932-0702
PEKAO Trading is licensed and regulated Money Transmitter by Banking Departments of:
CA, CT, FL, IL, MD,NJ, NY, OH, PA, TX & WI

УКРАЇНА І СВІТ

Часописові „Сучасність" виповнилося 40 років

Сорок років тому, в січні 1961-го, вийшло в Мюнхені перше число журналу „Сучасність". Це було видання нового типу – не вузько партійного, однозначно ідеологізованого, а здатного об'єднати навкого себе найкращі інтелектуальні, культурні, реалістично налаштовані політичні сили української еміграції.

Часопис очолювали Іван Кошелівець, Юрій Шевельов, Богдан Кравців, Юрій Луцький. Їхню справу в різні часи продовжували Вольфрам Бурггардт, Марта Корупська. Протягом багатьох років редактором „Сучасности" був відомий історик і політолог Тарас Гунчак. Серед фахових редакторів часопису були Лариса Онишкевич, Богдан Певний, Богдан Бойчук, багато зусиль до створення та функціонування „Сучасности" доклав Мирослав Прокоп. Під їхнім керівництвом, за активної участи широкого кола зацікавленої автури і читачів, „Сучасність" стала трибуною живої політичної і культурологічної думки, дотримуючись при тому високих фахових критеріїв та естетичних вимог, наукової об'єктивности та ідеологічного плюралізму. Саме в „Сучасності" друкувалися твори Василя Барки, Михайла Ореста, Олекси Стефановича, Олега Зуєвського, Олекси Ізарського, Богдана Кравцева, Емми Андієвської, Віри Вовк, Юрія Тарнавського, Богдана Рубчака, Богдана Бойчука, Володимира Кубійовича, Івана Лисяка-Рудницького, Всеволода Голубничого, Мирослава Прокопа, Анатоля Камінського, Романа Шпорлюка, Василя Маркуся, Юрія Шевельова, Івана Кошелівця, Юрія Лавріненка, Григорія Костюка, Петра Одарченка, Осипа Зінкевича та ін.

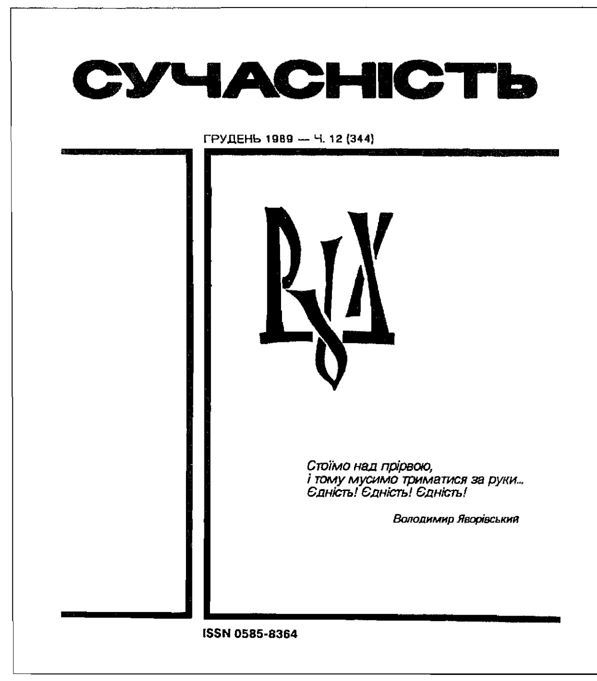
Водночас „Сучасність" багато зробила для того, щоб привернути увагу інтелектуалів західніх та інших країн до української проблематики. На її сторінках виступали Збігнєв Бжезінський, Роберт Конквест, Емануїл Райс, Анджей Камінський, Джеймс Мейс та інші знані у світі автори.

Важливу місію виконала „Сучасність" як „транслятор" на Захід ідей і творів українських „шістдесятників" – руху політичного і культурного опору в Україні – від документів Петра Григоренка до памфлетів Вячеслава Чорновола, знайомила з поезією Ліни Костенко, Василя Симоненка, Ігоря Калинця, Миколи Вінграновського, Євгена Гуцала, Валерія Шевчука, а потім з творами міх молодших колеґ. Наприкінці 80-их років часопис друкував дедалі більше авторів з України, поступово перетворюючись на всеукраїнський друкований орган. Після відновлення української державности ця трансформація журналу дістала своє логічне завершення – „Сучасність" переноситься до Києва, в самісіньке осердя українського політичного та культурного життя, і стає всеукраїнським суспільно-політичним, культурологічним і науково-публіцистичним щомісячним виданням.

Нова редакторська група „Сучасности", яку очолили Тарас Гунчак та Іван Дзюба, зобов'язалася продовжувати кращі традиції часопису, а водночас адаптуватися до нових умов і адекватно відтворювати й осмислювати проблематику державотворення і культуротворення в незалежній Україні.

Ось уже десятий рік „Сучасність" виходить у Києві. Довелось і доводиться долати безліч труднощів матеріяльного, фінансового порядку, пов'язаних із відсутністю приміщення, постійним зростанням цін на папір та поліграфічні послуги, безгрошів'ям нашого читача, – але ми вистояли, зберегли свою незалежність від політичних партій та пресових маґнатів, які прибрали до своїх рук більшість видань в Україні. Кожним новим числом журналу ми підтверджуємо його репутацію як часопису незалежної української думки, як трибуни для обговорення найважливіших проблем сучасности, як публікатора значущих текстів прози, поезії, естетики.

На сторінках „Сучасности" з'явилися твори

Грудень 1989 року: число часопису, присвячене заснуванню Народного Руху України

Юрія Андруховича, Володимира Єшкілєва, Олеся Ульяненка, Галини Пагутяк, Юрія Винничука, Валерія Шевчука, Оксани Забужко, Володимира Діброви, Василя Шкляра, Костянтина Москальця, Василя Кожелянка, поезії Василя Герасим'юка, Івана Малковича, Миколи Воробйова, Володимира Базилевського, Володимира Затуливітра, Василя Махна, Мойсея Фішбейна, Михайла Григоріва, Тараса Федюка, Олега Лишеги, Сергія Жадана, Соломії Павличко, Оксани Пахльовської, Романа Кіся, Мирослава Мариновича, Євгена Сверстюка, Мирослава Поповича, Анатолія Макарова, Юрія Барабаша, Анатолія Свідзінського, Сергія Грабовського та багатьох інших авторів. Ми радо вітаємо участь у „Сучасності" авторів із діяспори – Юрія Шевельова, Юрія Луцького, Івана Кошелівця, Романа Шпорлюка, Григорія Грабовича, Марка Павлишина, Леоніда Плюща, Петра Потічного, Богдана Певного, Івана Коропецького.

Від початку 2001 року, з ініціятиви Івана Дзюби, змінено структуру керівництва „Сучасности". Через переобтяженість іншими обов'язками він залишає посаду одного з головних редакторів. Цю посаду обійме Ігор Римарук, який упродовж восьми років був заступником головного редактора. Другим головним редактором залишається Богдан Певний. Натомість Іван Дзюба очолить редакційну раду, до якої погодились увійти визначні представники української політичної й культурної еліти, в тому числі колишні головні редактори „Сучасности", заслуги яких добре відомі нашим читачам і досвід яких завжди нам буде у пригоді.

Редакція „Сучасности"

Спираємось на допомогу з-за океану

Громада нашої церкви постійно зростає і допомагає людям в селах нашого району навертатися до Бога. У цій справі ми спираємось на постійну підтримку Української євангельської церкви в Юніоні, Н. Дж., де пастором Павло Ходневич, і зокрема на допомогу Івана Карача, від якого дістаємо пачки з одягом і харчами.

До нас приходять люди у потребі, і ми можемо допомогти, дякуючи нашим братам і сестрам за океаном. Наділяємо і вдові, і сироті, і багатодітній родині. А також, по можливості, й іншим. Трохи лишаємо для церковних потреб. За усе це ми дуже вдячні.Мріємо придбати з часом мікроавтобус, щоб виїздити на села більшою групою, а при нагоді і для громади заробити, надаючи таке авто на замовлення. Хочемо також швидше у новобудованій церкві закінчити хоч одну кімнату, щоб можна було в ній дітей навчати і часом якогось подорожнього прийняти.

На фото: християни Чорткова біля своєї церкви.

Василь Бойчук, пастор
Церкви євангельських християн
м.Чортків, Тернопільської обл.

Єдина в Україні полілінґвістична гімназія

КИЇВ. – Генеральний директор ЮНЕСКО Коічіро Мацуура, перебуваючи у Києві, півгодини слухав виступ учнів Першої міської гімназії м. Черкас на міжнародній конференції „Лінгвапакс-VIII", яка відбулася у Києві 18-20 вересня минулого року. Заступник директора гімназії, заслужена вчителька України Н. Ананьєва виступила на конференції з доповіддю „Іноземні мови та культурологія".

Така увага до цієї гімназії – не випадок. Це єдина в Україні полілінґвістична школа, у якій учні вивчають 15 мов. Школа приєдналася до Асоційованих шкіл ЮНЕСКО і має 12 міжнародних сертифікатів на побратимство з іншими школами світу. Гімназія має вже 120 років, але раніше ніколи не досягала такого високого рівня навчання. На конференції діти виступали українською, англійською, еспанською, німецькою, французькою мовами, а коли вони заспівали японською мовою, не тільки Коічіро Мацуура, а й уся заля встала, вітаючи здібних гімназистів оплесками.

Л.Х.

ANNUAL STATEMENT OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

FOR THE YEAR ENDED DECEMBER 31, 2000

ADMITTED ASSETS:		
Bonds	$	45,737,894
Common stocks		3,727,745
Preferred stock		2,434,306
Mortage loans on real estate		9,010,474
Certificate loans and liens		373,339
Cash on hand and on deposit		1,699,082
Electronic data processing equipment		43,931
Life insurance premiums uncollected		118,635
Accident and health premiums due		3,079
Investment income due and accrued		796,927
Receivable from subsidiaries and affiliates		180,017
TOTAL ASSETS:	$	64,125,429

LIABILITIES, SPECIAL RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS		
Aggregate reserve for life certificates and contracts	$	49,250,000
Aggregate reserve for accident and health certificates		21,892
Supplementary contracts without life contingencies		220,871
Certificate and contract claims-Life		1,128,538
Refund accumulations		431,579
Premiums and annuity considerations received in advance		223,868
Interest maintenance reserve		261,993
Commissions to fieldworkers due or accrued		29,281
General expenses due or accrued		107,392
Taxes, licenses and fees due or accrued		108,827
Unearned investment income		476
Net adjustment in assets and liabilities due to foreign exchange rates		3,597,667
Liability for benefits for employees and fieldworkers if not included above		2,799
Asset securities valuation reserve		888,925
Reserve for unpresented checks		271,981
Orphan's fund liability		188,531
Printing plant expenses due and unpaid		11,537
Unexpired subscriptions to Official Publication		284,157
Deficit net worth of subsidiary		64,009
Reserve for convention expenses		225,000
TOTAL liabilities		57,319,323
Unassigned funds		6,791,063
TOTAL	$	64,110,387

GENERAL EXPENSES
INSURANCE

		Life	Accident and Health	Investment	Fraternal		Total
Rent	$	454,066				$	454,066
Salaries and wages		505,195	7,322	73,217	146,433		732,167
Insured benefit plans for employees		192,831	2,795	27,947	55,893		279,466
Legal fees and expenses		3,324					3,324
Medical examination fees		12,224					12,224
Fees of public accountants and consulting actuaries		212,927					212,927
Traveling expenses		1,292			1,292		2,583
Advertising		9,770			9,770		19,540
Postage, express, telegraph and telephone		35,283			35,283		70,566
Printing and stationery		17,396			17,396		34,792
Cost or depreciation of furniture and equipment		37,614					37,614
Rental of equipment		68,303					68,303
Books and periodicals		1,758			1,758		3,516
Bureau and association dues					1,932		1,932
Insurance, except on real estate		11,134					11,134
Collection and bank service charges		5,558		24,342			29,900
Sundry general expenses		23,820					23,820
Field conferences other than local meetings					20,774		20,774
Official publication					133,927		133,927
Expense of Supreme Lodge Meetings					24,871		24,871
Real estate expenses				1,245,752	474,126		1,872,020
Investment expenses not included elsewhere				10,385			10,385
Donation, Scholarships, Etc.					171,603		171,603
Professional fees		6,010					6,010
Youth Sports Activities					1,596		1,596
General Expense Incurred	$	**1,598,505**	**10,116**	**1,381,642**	**1,096,653**	$	**4,239,061**
General expenses unpaid December 31, previous year		65,931	212	22,794	33,159		122,096
General expenses unpaid December 31, current year		50,354	217	26,246	30,575		107,393
General expenses paid during year	$	**1,614,082**	**10,111**	**1,378,190**	**1,099,237**	$	**4,253,764**

TAXES, LICENSES AND FEES
INSURANCE

		Life	Accident and Health	Investment	Fraternal		Total
State insurance department licenses and fe	$	173,078					173,078
Other state taxes, including for employee benefits		-617	-9	-89	-179		-894
U.S. Social Security taxes		46,021	667	6,670	13,339		66,697
All other taxes		2,515		2,602			5,117
Taxes, Licenses and Fees Incurred	$	**220,998**	**658**	**9,182**	**13,161**	$	**243,998**
Taxes, licenses and fees unpaid December 31, previous year		113,875	-321	-442	-883		112,228
Taxes, licenses and fees unpaid December 31, current year		108,087	24	239	477		108,827
Taxes, licenses and fees paid durin	$	**226,786**	**313**	**8,501**	**11,801**	$	**247,399**

Total admitted assets	$	64,125,429
LIABILITIES AND UNASSIGNED FUNDS		
Reserve for life certificate	$	49,250,000
Reserve for ADD certificate		21,892
Claim & accrued liabilities		8,047,431
Total liabilities	$	57,319,323
Margin of safety to certificate holders		6,791,063
TOTAL	$	64,110,387

The ratio of admitted assets to total liabilities at December 31, 2000 was **111.9%**

The ratio of interest earned on all funds during the year 2000 was **6.7%**

(Signed by)
EDWARD F. COWMAN, FSA, MAAA
BRUCE AND BRUCE COMPANY
(Consulting Actuaries)

ULANA M. DIACHUK
President

STEFAN KACZARAJ
Treasurer

Делеґація...

(Закінчення зі стор. 4)

демократії.

Конгресмен Денис Куцинич, який очолює демократичну фракцію у Конґресі, пізно ввечері 22 лютого відвідав наметове містечко акції „Україна без Кучми", розташоване у центрі Києва одразу по тому, як стало відомо, що було ухвалене рішення про насильницьке знесення цього містечка. Проте намети ще стояли. „Але ви поїдете, і їх-таки познімають," – сказали журналісти конґресменам.

„Це дуже тривожний знак. На мою думку, знесення цих наметів буде виявом сили. Це буде особливо цікаво для тих конґресменів, які голосували за понад мільярд долярів допомоги Україні," – сказав Д. Куцинич. Член комітету з питань асиґнувань конґресменка від штату Огайо Марсі Каптор (яка має українське коріння) наголосила, що США підтримують усі міжнародні заходи, аби досягти правди в Україні. "Ми будемо ухвалювати рішення щодо обсягів фінансової допомоги Україні на підставі того, наскільки справедливо вирішуються питання, які зараз стоять пред Україною", – сказала вона.

По приїзді до Америки у Палаті Представників США буде розповсюджена резолюція, у якій ітиметься про те, що інциденти в Україні мають бути вирішені мирним шляхом.

За інформацією Радіо „Свобода"

Не самим тільки хлібом...

Любомира Крупа,
представник Світової Ради Суспільної служби СКУ

У сучасного болгарського поета Ніколая Колєва-Босії є один вірш, який наче написаний саме для нас, українців:

Що потрібно людині, щоб жити?
Якщо чисте повітря –
Дай Ти їй, дай!
Чи, може, нема ні їсти, ні пити?
Дай мерщій, дай!
А раптом у неї ще й босі ноги –
Дай Ти їй постоли!
Якщо ж бракує у серці Бога –
Віру сіромі пошли.
Докором сумного не чіпай –
Збери усю радість
І дай йому, дай!
Але якщо волі комусь бракує –
Ти їй не давай, не давай!
Тільки скажи, що вона існує, і край!
О ні, дарувати волю не треба,
Тільки рабові зніми з очей шори,
Волю ж повісь у небі –
Нехай дивиться вгору, вгору!
І не трать навіть слів дарма,
Хай побуде сам із собою,
Хай лікує тавро від ярма висотою!

Про матеріяльні і моральні проблеми в Україні читаємо чи не кожного дня і в пресі, і в численних листах з проханнями про допомогу, що сотнями приходять до всіх наших харитативних установ та організацій. Цю ситуацію з'ясовує Єпископ-помічник Глави Української Греко-Католицької Церкви о. Любомир Гузар у „Церковному Віснику" з 3 грудня 2000: „Найжахливішим наслідком тяжкого становища в Україні є тенденція до вимирання народу, адже кількість смертей стала перевищувати кількість народжень. Люди вмирають через відсутність коштів на лікування, від неякісного харчування. Мільйони зачатих дітей внаслідок абортів так і не народжуються... Народ зникає з благодатної землі – через недоїдання, аборти, еміґрацію, хвороби, на лікування яких нема коштів, через скорочення тривалости життя".

Ми, на заможному Заході, чистого повітря дати їм не можемо, але можемо дати дітям хліб і постоли на босі ноги, щоб ходили до школи. Проте проблема полягає не лише в матеріяльній скруті. Діти й молодь в Україні опинилися під згубним впливом чужої, ворожої для української державности мас-культури. Про це пише редактор „Нашої Віри" поетка Раїса Лиша: „В загрозливому, небезпечному світі опиняється сьогодні особистість, особливо ж юні душі. З усіх боків на них чигає неправда, неістинність, і хоче їх заполонити, наповнити собою".

А ось рядки з листа Марії Ісаченкової з управління у справах сім'ї та молоді в Евпаторії, адресованого комітетові Однодоларового фонду: „Однією з функцій на-

(Закінчення на стор. 19)

Чи Московський патріярх допоможе об'єднати Церкви в Україні?

„Свобода" 1 грудня 2000 року надрукувала звідомлення про зустріч Президента Леоніда Кучми з Вселенським патріярхом Варфоломеєм I у Стамбулі. Голова Комітету у справах релігії України Віктор Бондаренко повідомив, що темою їх розмов було об'єднання українського православ'я в єдину Помісну Православну Церкву. Він також підкреслив, що Вселенський патріярх хоче, щоб у процесі об'єднання взяли участь Московський та Вселенський патріярхи. Тим часом факти спонукають до зовсім іншої інтерпретації, ніж це зробив В. Бондаренко. Згадаймо дещо у хронологічному порядку.

В жовтні 1999 року делегація УПЦ в США відвідала Вселенського Патріярха в Царгороді, щоб просити його взяти активну участь в процесі об'єднання Православних Церков в Україні. Патріярх Варфоломей висловив бажання допомогти Церкві в Україні. При тім він звернувся до делеґації, щоб УПЦ в США зібрала історичні матеріяли, документи та інформацію про територію Київської Митрополії перед підпорядкуванням її Московській патріярхії в 1686 році. Він також просив УПЦ в США подати обґрунтування, що це підпорядкування відбулося з порушенням канонів Православної Церкви. Такі матеріяли були виготовлені на підставі церковних та наукових джерел в Україні і з відповідними коментарями від єпископату УПЦ в США передані до Вселенської патріярхії.

Ця нібито непомітна діяльність єпископату УПЦ в США мала далекосяжні наслідки. В липні 2000 року Константинопольська патріярхія на своєму синоді проголосила Україну своєю канонічною територією, чим підтвердила незаконність приєднання Київської Митрополії до Москви.

В січні 2000 року у виступі на урочистій академії в Києві, присвяченій 2000-літтю Різдва Христового, Президент Л. Кучма наголосив на необхідності створення в Україні єдиної Помісної Православної Церкви. Хоч Президент не уточнив, яку саме Церкву він має на увазі, його слова викликали схвальні оплески присутніх. Вийняток становили представники Церкви Московського патріярхату (УПЦ МП), які тупотіли ногами на знак протесту.

В березні 2000 року відбулась зустріч представників Вселенського та Московського патріярхатів у Швайцарії, щоб визначити позиції цих Церков щодо створення єдиної Православної Церкви України. Представники Москви вперто обстоювали, що Україна є канонічною територією Московського патріярхату, і що лише він має право вирішувати всі церковні питання в Україні. Все ж під тиском делеґатів від Вселенського патріярха вони погодились на наступну зустріч в Шембезі (Швайцарія). Участь в цій зустрічі, запланованій на 15 липня, мали взяти представники Вселенського та Московського патріярхів, уряду України та трьох православних Церков в Україні.

В кінці травня 2000 року Вселенський патріярх вислав у Київ архиєпископів УПЦ в США Всеволода і Антонія з листом до Президента Л. Кучми. Вони також мали провести переговори з керівниками трьох православних юрисдикцій в Україні про їхню участь в зустрічі у Шембезі. Місія наших владик була успішна. Всі три українські Церкви погодились вислати своїх представників до Швайцарії на переговори, а голова уряду України В. Ющенко, з доручення Президента, вислав прихильну відповідь на лист Вселенського патріярха.

Невдовзі після цього Російська Церква попросила перенести дату зустрічі на 20 серпня, посилаючись на поважні причини. І справді – в тому часі Московська патріярхія провела два Архиєрейські собори: один у Києві – Української Православної Церкви Московського Патріярхату, 27-28 липня, другий у Москві – Російської Православної Церкви (РПЦ), 13-18 серпня 2000 року.

Архиєрейський собор УПЦ МП відмовився взяти участь у переговорах про об'єднання Церков в Україні, порушуючи при тім елементарні правила протоколу в листуванні із Вселенським патріярхом. Собор дозволив собі погрозу: мовляв, участь Вселенського патріярхії „... у цих авантюрах може викликати розкол у православному світі, який за наслідками нагадуватиме церковну трагедію 1054 року". Цю позицію УПЦ МП підтримав Архиєрейський собор РПЦ в Москві. Зустріч у Шембезі була зірвана.

Отже, Архиєрейський собор у Москві ще раз підтвердив, що Російська Православна Церква буде проти створення Помісної Православної Церкви в Україні. Даремно Президент України звертався з проханням, щоб цей собор надав Православній церкві в Україні автономію – тобто невеличкі місцеві права, залишаючи при тім Церкву у підпорядкованні Московському патріярхові.

Хоч прохання Президента Л. Кучми підтримали майже всі єпископи УПЦ МП, Архиєрейський собор це прохання відкинув. Один з єпископів Московської патріярхії з цього приводу склав таку заяву: „Ініціятива української влади у вирішенні церковного конфлікту в Україні – це елементарна некомпетентність у питаннях церковної проблематики".

Не зваживши ні на цю образу, ні на протести громадськости Президент Кучма – з відомих лише йому причин – передав Успенський собор Києво-Печерської Лаври Московському патріярхатові. І це передання – як на глум – він вчинив в день святкування Незалежности України...

Цю незрозумілу церковну політику адміністрації Президента мав на увазі Патріярхат Філарет, коли заявив: „Провідні фігури держави, зокрема в адміністрації Президента, з одного боку – виступають нібито за єдину Церкву, а з іншого – чинять прихований тиск на Автокефальну Православну Церкву, щоб вона не йшла на об'єднання з УПЦ Київського Патріярхату".

14 вересня 2000 року в Києві під головуванням Митрополита УПЦ в США Константина відбувся собор Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ). Митрополит Константин мав розмови з усіма єпископами УАПЦ, з Патріярхом Філаретом і деякими єпископами УПЦеркви Київського Патріярхату (УПЦ КП). Ці розмови дали позитивні наслідки. Всі єпископи УАПЦ і УПЦ КП підписали спільне звернення до Патріярха Варфоломея, в якому просили, щоб він сприяв „єдності розділеної Православної Церкви в Україні та встановленню канонічного і євхаристійного єднання з Вашою Всесвятістю та всіма Помісними Православними Церквами".

В результаті цього звернення, 8 листопада 2000 року на зустрічі делегацій УПЦ КП і УАПЦ у Вселенській Патріярхії був підписаний договір про створення Змішаної комісії, яка має зайнятись об'єднанням цих двох юрисдикцій в одну Помісну Православну Церкву в Україні. Патріярх Варфоломей благословив авторів проєкту-договору та виявив готовість допомогати комісії. Учасник цих розмов, єпископ УПЦ КП Даниїл заявив, що Вселенська патріярхія не має на меті поширення на Україну своєї юрисдикції. Йдеться про допомогу українській православній спільноті в здобутті її Церквою помісного устрою на засадах автокефалії.

Усі православні українці чекали, що Президент Л. Кучма, під час офіційної візити до Туреччини, запросить Вселенського патріярха Варфоломея відвідати Україну. Адже в червні Папа Іван Павло II має відвідати Україну з пасторською візитою, то чому б не відвідати Україну і Патріярхові Варфоломеєві? Але цього, на жаль, не сталося...

Вище наведені факти свідчать, що дотеперішня церковна політика адміністрації Президента Кучми – це вагання між московським і вселенським православ'ям. Цього факту не може приховати твердження В. Бондаренка: мовляв, і Вселенський патріярх хоче, щоб Московський патріярх взяв участь у творенні Помісної Православної Церкви в Україні.

Ті самі факти також вказують, що Патріярх Варфоломей не розраховує на сприяння Москви. Він знає, що Московський патріярх робитиме все можливе, щоб не допустити до створення Помісної Православної Церкви в Україні. – Але, не дивлячись на спротив Москви – при відповідних обставинах – Вселенський патріярх може надати автокефалію і канонічне визнання Української Православної Церкви, без згоди Московського патріярха. А створення відповідних обставин є в руках єрархії Українських Церков – УПЦ КП і УАПЦ.

Єрархії УПЦ КП і УАПЦ мусять самі зробити конкретні кроки до об'єднання, використовуючи для цього створену в Царгороді Змішану комісію та готовість Патріярха Варфоломея допомогти цій Комісії об'єднати ці церкви в одну Помісну Українську Православну Церкву.

Михайло Герець,
голова Українського Православного Товариства св. Андрія Первозваного

Переговори між РПЦ і Констатинопольським Патріярхом

БЕРЛІН. – 19 лютого відбулась зустріч делеґацій Російської Православної Церкви і Константинопольського Патріярхату, на якій обговорено питання становища церкви в Естонії і в Україні. У складі делегації РПЦ були Митрополит Смоленський і Калінінградський Кирил, голова відділу зовнішніх церковних зв'язків Московського Патріярхату протоєрей Микола Балашов, в. о. секретаря цього відділу з міжправославних зв'язків і закордонних установ. З боку Константинопольського Патріярха – Митрополит Пергамський Іоан і Митрополит Філядельфійський Мелітон, генеральний секретар Священого Синоду Константинопольської Православної Церкви.

Учасники переговорів закликали єрархів двох православних юрисдикцій в Естонії укласти угоду про припинення майнових спорів, за якою кожна з церковних структур дістане права власности на церковне майно, яким вона фактично користається в даний час. Делегації схвалили текст такої угоди і погодились представити його на розгляд Священих Синодів обох Патріярхатів. Сторони погодились продовжити консультації з питань становища церков в Україні і обговорили можливість взаємодії з метою досягнення єдности православних віруючих і подолання існуючих розколів. Делеґації обмінялися також думками про шляхи подолання церковного розколу у Македонії, обговорили інші питання, у яких вони мають взаємну зацікавленість. Наступна зустріч делеґацій двох Патріярхатів плянується на 19-20 квітня.

За повідомленням Московського Патріярхату РПЦ

Як о. Іларіон скинув Леніна з постаменту

13 жовтня 1993 року священиком Української Автокефальної Православної Церкви до села Червоної Слободи на Черкащині був призначений о. Іларіон. А в жовтні минулого року він скинув з постаменту монумент Ленінові, який від удару об землю розбився на друзки.

– Дітей, яких я хрестив і благословив на навчання, – розповів отець Іларіон, – послали зі школи покласти квіти Ленінові, але жодної квітки не поклали до пам'ятника жертвам голодомору. Це переповнило чашу мого терпіння. Я добивався перенесення монумента в інше місце, але мені відповідали, що пам'ятник міцно укріплений. От я і хотів подивитися, чи міцно він стоїть.

За українськими законами пам'ятник зняти дуже важко. Для цього сільська Рада повинна обстежити технічний стан пам'ятника і скласти відповідний акт, зробити фото загального пляну та фрагментів, викопіювання з генерального пляну забудови села, написати історичну довідку. З цими документами і з проханням зняти пам'ятник з обліку слід звернутися до обласної адміністрації, яка, у свою чергу, мусить клопотатися перед Міністерством культури, а воно – внести пропозицію до Кабінету Міністрів. І лише за резолюцією Кабінету Міністрів можна демонтувати пам'ятник, якщо на захист його не стануть грудьми комуністи.... Так що о. Іларіон значно прискорив усю процедуру. Загалом на Черкащині обласне управління культури радить демонтувати 101 пам'ятник Ленінові. Скільки їх існує насправді – важко сказати.

Єпископ Черкаський і Кіровоградський УАПЦ Яків про дії о. Іларіона сказав так: „Я не схвалюю його вчинок, але і не осуджую".

Олександер Вівчарик

МОВА ПРО МОВУ

Ми розчаровані...

Цим разом розчаруємо читачів нашої рубрики „Мова про мову“, бо й самі ми глибоко розчаровані. Покликуючись на запевнення віцепрем'єра Миколи Жулинського, ми повідомляли („Свобода“, 19 січня), що в середині лютого уряд України узаконить найновіший проєкт „Українського правопису“, випрацьований вченими з Інституту української мови НАН України – саме тими вченими, котрі вважали своїм святим обов'язком повернути літературній мові її природність, її норму, спотворену антиукраїнським совєтським тоталітарним режимом.

Уся наша небайдужа до долі рідної мови громада з нетерпінням чекала цієї події, добре здаючи собі справу з того, що мовне оздоровлення українського суспільства не менш важливе, ніж розв'язання соціяльно-політичних і соціяльно-економічних проблем.

Й ось мов відро холодної води на голови нам усім: Президент України Леонід Кучма відклав до 2002 року розгляд проєкту „Українського правопису“ в уряді. З добре поінформованих джерел ми довідалися, що насправді йдеться не про відкладення, а про відкинення, і цей крок є результатом ретельно організованого тиску на Президента і Уряд з боку тих сил, які не хочуть, щоб українська мова повернулася до своїх основ і тим самим унезалежнилася від силоміць накинутих російських впливів.

З цих антиукраїнських кіл, прихованих і відвертих, поширюється злісна плітка, нібито українські мовознавці, які подали до урядового затвердження проєкт найновішої редакції „Українського правопису“, зробили це на догоду західній українській діяспорі, а вона, мовляв, користується „діялектом“, далеким від сучасної української літературної мови. Вигадати щось подібне можуть тільки люди, які не знають ні історії нашої мови, ні історії нашого народу – не знають і не хочуть знати, тому й дискутувати з ними – марна річ.

Якщо й можна в чомусь докоряти американським українцям, то лише в тому, що вони, призвичаєні до демократії, пошанували вибір українського народу і поставилися до обраного, а відтак і переобраного Президента Кучми не лише льояльно, але зі щирою повагою – їм у голову не могло прийти, що особа, яка прагне очолити державу, може не любити ні цієї держави, ні її народу, ні культури і мови українців.

Відомо, що до президентських виборів Л. Кучма зовсім не володів українською мовою, та й тепер ще нерідко забувається і вживає кальковане з російської „дякую вас“, замість „вам“ – тобто ще не знає української мови в такій мірі, щоб це давало йому моральне право відкидати висліди праці авторитетних українських філологів. Та навіть якщо б Л. Кучма був за професією мовознавцем, то все одно – у справді демократичній державі таке не чиниться, щоб президент держави втручався у чисто наукові явища і процеси.

Щодо діяспорних вчених і їхнього наставлення до цього проєкту „Українського правопису“, то тут ще раз повторимо думку, висловлену закордонним членом Державної правописної комісії, професором Андрієм Горняткевичем з Канади: „Норми української мови має визначати Україна, а не діяспора“. На запитання кореспондента київської газети „Україна молода“: „Як сприйняли у діяспорі пропоновані зміни у правописі?“, директор Інституту української мови НАН України академік Василь Німчук відповів:

– Якщо ми приймемо правописні зміни демократичим шляхом, тобто після обговорення у суспільстві, то вони також погодяться з цими змінами. Представники діяспори кажуть, що не хочуть мати окремий правопис. У діяспорі розуміють, що основний контингент українців проживає в Україні. Колишній президент Вільної Академії Наук у Нью-Йорку Ю. Шевельов сказав, що який правопис ми приймемо, таким вони і користуватимуться. Що ж до запропонованих змін, то академік Шевельов відзначив, що „це один з найкращих правописів, які я читав, але не ідеальний, бо ідеальних правописів не буває“. На жаль, „демократичний шлях“ для удосконаленого „Українського правопису“ не судився...

Редакція „Свободи“

Пробують спотворити ролю діяспори

Серед безпідставних звинувачувань на адресу авторів проєкту найновішої редакції Українського правопису з боку його затятих і добре організованих недругів є й таке: проєкт, мовляв, виник за намовою західньої української діяспори. Коли цей „аргумент“ висуває академік Петро Толочко, незаперечний авторитет в археології, але не в мовознавстві, то йому ще можна вибачити. У випадку ж Русанівського, Тараненка, Світлани Єрмоленко та інших представників „совєтської школи“ лінгвістики поділ єдиної української літературної мови на „мову України“ і „мову діяпори“, на „східні“ і „західні“ діялекти лежить поза межами науки, і вони самі не можуть не знати цього. Отже, тут діє щось інше, а не філологічні міркування.

„У новій редакції правопису немає жодного правила, яке б не відображало східньо-українського мовлення. Лише слова „етер“, „катедра“ тощо походять зі західньоукраїнської традиції“, – свідчить один з авторів найновішого проєкту правопису, директор Інституту української мови НАНУ Василь Німчук. Ось не менш професійна думка – завідувача катедри української мови Львівського університету ім. І Франка Зеновія Терлака: „Немає діаспорного діялекту, як немає і діяспорного правопису. Це – наш академічний правопис, а не створений у діяспорі. Так склалося, що власне цей правопис зберегли в діяспорі вихідці з України“.

Справді, хіба це серйозно – вважати, наприклад, що закінчення – **и** в родовому відмінку іменників – це „мова діяспори“, коли у словнику Бориса Грінченка знаходимо: ***вірности, гідности, радости, імени, племени***, а на Полтавщині ще й сьогодні вимовляють – ***соли***?

У матеріялах нашої рубрики „Мова про мову“ ми вже не один раз підкреслювали, що метою проєкту найновішої редакції українського правопису є не задкування до так званого Харківського правопису 1928 року, а тільки повернення нашій мові її органічности, природности, і саме в цьому розумінні – реабілітація деяких елементів Харківського правопису. Знову й знову повторюємо: один народ, одна нація – один правопис, одна літературна мова. Бажання цієї єдности особливо велике в діяспорі. Таке велике, що дехто навіть готовий, заради єдиних мовних норм, зректися правопису 1928 року і словника Г. Голоскевича. Наприклад, наш постійний автор Адольф Гладилович з Канади уже давно пропонував „Свободі“ перейти на правопис, чинний в Україні. До принципових критиків словника Г. Голоскевича належить професор-емерит Омелян Бей з Філядельфії, і його слушні думки на цей рахунок ми оприлюднювали у рубриці „МпМ“. Цими днями д-р Бей надіслав нам декілька речень зі щоденника Сергія Єфремова, які стосуються часів українізації 20-их років і зокрема – обставин виникнення Харківського правопису. Єфремов, виявляється, вельми саркастично і їдко оцінював „філологічний хист“ партійного керівника Миколи Скрипника й уважав правопис 1928 року надто поспішним і плутаним, дивувався, чому це треба писати „*ґенерал*“, але „*ґенератор*“ тощо.

Поважаючи погляди А. Гладиловича, д-ра Бея та їхніх однодумців, продиктовані справді відповідальним наставленням до проблеми єдности народу і його мови, нагадаємо одну підставову істину: проблема сьогоднішнього дня полягає не в Харківському правописі і не в „недосконалостях“ словника Голоскевича, а в тому, що після короткочасної „українізації“ 1927-28 років почалося брутально-тотальне русифікування нашої мови і культури, і цю згубну тенденцію вже віддзеркалив правопис 1933 року, безпосередньо пов'язаний з іменем україножера Лазаря Кагановича. Відтоді й зникла літера „**ґ**“ з українського алфавіту, а з'явилися ***„хокей“, „хобі“, Хемінгуей, міф і кафедра***...

І ось коли тепер, у незалежній Україні, тобто державі, в якій цілком природно мала б запанувати рідна мова і рідна національна культура, вчені хочуть повернути нашу мову до неї самої, це викликало шалений опір і загальмувало узаконення найновішої і найпрогресивнішої редакції українського правопису.

„Щодо лементу, здійнятого деякими засобами масової інформації, особливо російськомовними, стосовно впорядкування українського правопису, то це нагадує славнозвісну тьотю Мотю з п'єси М. Куліша „Мина Мазайло“. Її до нестями обурювало те, що напис „Харьков“ замінили на „Харків“. Не буде нічого дивного, якщо одного дня з'явиться ще й нота російського Міністерства закордонних справ з приводу змін у нашому правописі...“, – цим сумним жартом коментує ситуацію відомий український лінгвіст професор Іван Ющук. **– Ред.**

Не варто драматизувати рішення Президента

Я розумію тих моїх земляків, яких обурює небажання державних провідників України негайно узаконити нову редакцію українського правопису і тим позбавити нашу мову свавільно накинутих їй проросійських граматичних форм і правил, але разом з тим я не вважаю цю „зупинку“ великою трагедією.

Може, це й добре, що у спільноті, навіть серед вчених, нема згоди щодо проєкту правопису, бо незгоди і публічні суперечки актуалізують питання мови і наблизять українців з протилежних таборів до центру. А тоді й правопис матиме характер справді загальноукраїнський. На жаль, не можна стверджувати, що мова – це справа тільки вчених, і все має залежати від їхнього останнього слова.

Навіть у точних науках, у математиці чи фізиці, неможливе „останнє слово“, а тим більше в мові, адже вона належить усім, хто нею розмовляє, і також залежить від них усіх.

Тому справа нового правопису потребує не лише фундаментальних знань, але й мудрости, терпеливости, толерантности, якщо хочете – політичного чуття. Раджу нашим читачам відвідувати інтернетівський сайт (http://www.vlada.kiev.ua/pravopys/, де можна знайти матеріяли про мовну ситуацію в Україні і різні оцінки нової редакції правопису – як позитивні, так і неґативні.

Наприклад, Олекса Негребецький в київській газеті „Україна молода“ подає підстави, які не дозволяють йому прийняти проєкт правопису беззастережно. Бо ось чи треба, мовляв, аж так заплутувати справу, скажімо, щодо апострофа? Пропонується його писати навіть у тих словах, які раніше без нього обходилися: вестиб'юль, дит'ясла (тобто дитячі ясла) Мін'юст (міністерство юстиції). Цей же автор нарікає, що проєкт правопису так і не каже чітко, де вживати подвоєння приголосних, а де – не вживати. Чому у прізвищі Максвелл і в словах „луддити“ , „одиссея“ – слід подвоювати приголосні, а слова лобі, піца – писати без подвоєння? Або чому проєкт залишає – Уайльд, Уеллс, Уоллстрит?

Отже, нехай ще трохи люди, вчені і невчені, подумають.

Василь Руснак,
Рочестер, Н. Й

Не стільки змін, скільки істерики

Нещодавно Національна комісія з питань правопису при Кабінеті Міністрів України оприлюднила свої висновки щодо внесення змін до чинного правопису. Реакція публіки була бурхливою. Не знайшлося жодного видання, яке б обминуло цю тему.

Отже, що ж пропонує Комісія? У новому правописі пропонується внести зміни за 19 пунктами, зокрема розширити сферу вживання літери „ґ", відновити літеру „**и**"на початку слів (*иній*), ввести написання закінчення „**и**" в родовому відмінку іменників III відміни (*радости, крови*), відмінювання іншомовних слів (*пальта, депа, кіна*), вживати як нормативні паралельні форми (*ефір-етер*), усунути подвоєння приголосних у словах іншомовного походження (*тона, нето, бруто*), запровадити написання в словах з церковно-релігійної сфери, запозичених із грецької мови, між усіма приголосними „**и**" (**євангелист**), поширити „правило дев'ятки" на правопис іншомовних власних назв (*Аристотель, Едип*), вживати в загальних назвах іншомовного походження перед йотованими після губних апострофа (*б'юро, бюджет*), у словах іншомовного походження „**і**" в позиції перед „**о**" передавати звукосполученням „**йо**" (*йон, йонівський*), а „**е**" передавати через „**є**" (*проєкт*), писати „**-ія**" всередині слів іншомовного походження (*артеріяльний, матеріял*), не вживати звук „**й**" в окремих словах (*параноя, секвоя*), передавати іншомовний дифтонг „**au**" через „**ав**" (*авдит, авдиторія*) щоправда, з окремими винятками (*джоуль*), писати з м'яким знаком імена по батькові (*Ігорьовичу*). Більшість нововведень (вірніше, поновлень) стосується найточнішого передання українською мовою іншомовних слів. На те, щоб перейти на новий правопис, Комісія відводить 10 років. Як заявляють члени Комісії, упродовж цього періоду обидва правописи будуть чинними.

До ініціятиви (тепер уже – ініціятиви) Комісії з питань правопису, очолюваної М. Жулинським, можна ставитися по-різному. Скажімо, особисто я не сприймаю з ентузіязмом подібних нововведень у такій делікатній справі, як правопис. Тим більше, що процеси українізації русифікованих регіонів України йдуть дуже повільними темпами. І саме туди треба було б спрямувати чиновницьку енергію та адміністративний ресурс. Бо складається враження, що „правописні" акції – не що інше, як маневри наших чиновників від гуманітарної політики, щоб затінити свою кількарічну бездіяльність. Українська книжка в біді, її в Україні видається не так багато, а контрабанда з Росії взагалі заганяє українську книжку на найдальші полиці, лише 65 відс. шкіл є українськими (точніше, вважаються такими), в окремих регіонах взагалі українських шкіл немає. То невже нічим зайнятися гуманітарному бльокові уряду?

Але для мене не буде трагедією, якщо „*план*" буде замінено на „*плян*". При тому, що я україномовний. Але дивно, що чомусь це стає трагедією для людей, які ніколи не розмовляють українською мовою, а якщо розмовляють, то лише на великі свята. От і археолог з лазаренківської експедиції Петро Толочко вставив своїх три крейцари, заявивши, що це диверсія проти української мови. Так би мовити, обізвалась жовта диня. Кар'єру зробив на антинаукових антиукраїнських теоріях, а тут став поборником українського слова. Ще й заявляє, що даний проєкт є спробою мало не ополячення української мови. До відома академіка Толочка: вплив однієї мови на іншу відбувається в час безпосереднього їх зіткнення, спілкування. Сьогодні такого тісного українсько-польського спілкування наразі не спостерігається. Якщо нашій мові щось і загрожує, то це зросійщення або „оанглічення". Бо впливи англійської та російської мов у нас справді катастрофічні. Або інший аргумент „історика" (прости Господи) – нібито Комісія пропонує „правопис української діяспори". Правопис Голоскевича – це не правопис діяспори. Просто в Україні мова у 20-их роках (що стосується передання іншомовних слів) була саме такою. Тому не треба істерик. Не треба драм. Мова розвивається, змінюється, але й має традицію.

Отож не треба боятися, що введення нового правопису приведе до ще більшої русифікації. Куди вже більше? До того ж життя показує, що люди добровільно й так нічого не хочуть робити. Буде старий правопис чи новий, це мало вплине на їхню бажання вивчати „солов'їну". Хіба що в Україні знову з'являться солов'ї (у значенні „Нахтігаль"). Але це тема окремої розмови.

Андрій Дуда,
(„Точка зору"), Київ

Менше винятків – менше помилок

Попередні редакції українського правопису – і 1960, і 1993 років – далеко не бездоганні, не всі його правила відповідають внутрішнім законам української мови. У проєкті найновішої редакції правопису більшість хиб усунено.

Давно вже потрібно впорядкувати вживання літери **Ґ**. Це звук (поряд із **Г**) є споконвічно в нашій мові, й ігнорувати його не маємо права. Проєкт правопису дає оптимальне розв'язання цієї проблеми: у запозичених загальних та власних географічних назвах відповідно до традиції будемо й далі писати букву **Г**, а в особових іменах та прізвищах вживатимемо **Г** або відповідно до мови-джерела. Отже, геній так і зостанеться генієм, але німецький філософ **Hegel** уже не перетворюватиметься на українського **Гегеля**, а залишиться таки німецьким **Ґеґелем**, як і поет **Goethe** буде **Ґете**, а не **Гете**, а **Heine–ГЕйне** (хоч було б справедливо, якби ми й цього великого поета називали-таки його справжнім німецьким іменем ***ГАйне***).

Чимало клопоту, особливо учням, завдає написання **І** та **И** в іншомовних власних назвах. Коли йдеться про вишивку, пишемо **р*И*шельє** (відповідно до вимови), а прізвище французького кардинала мусимо писати **РІшельє**, так само **д*И*зель-мотор**, а його винахідник – **ДІзель**, одиниця електричної провідності **с*И*менс**, а вчений – **СІменс**, обрис предмета **с*И*лует**, а французький діяч, якого було зображено таким чином, – **СІлует**. До речі, як у французькій, так і в німецькій мовах нема м'яких ні **Р**, ні **Д**, ні **С**. Пишемо **Сизрань, Сиктивкар, Сибір, Симбірськ** (іншомовні, навіть не слов'янські назви), але мусимо писати **Сімферополь, Сідней**. Цей різнобій усувається поширенням правила „дев'ятки" на правопис також іншомовних власних назв.

Українській мові не властивий збіг голосних. Вона його уникає зокрема й за допомогою чергування голосних з приголосними **У–В, І–Й**: **до*Щ* *І*де – дощ *нЕ Й*де, віри*Ш У* справедливість – вір*Ю В* справедливість**. Тим часом у словах іншомовного походження такі збіги не рідкість – спробуйте вимовити вголос: інаугурація. Саме на усунення такого ненормального для нашої мови збігу голосних і спрямовані деякі новації в правописі. Зокрема, цілком слушно пропонується писати (й вимовляти) **іна*В*гурація, а*В*диторія, фа*В*на, а*В*дієнція**, як ми вже давно пишемо **а*В*томат, а*В*тор, а*В*томобіль**. Цьому має слугувати й відновлення звука й у словах типу **матеріЯльний (матерій+альний), преміЯльний (премій+альний), геніЯльний (геній+альний)**. Адже пишемо **парафіЯльний, лоЯльний, діЯльний**. З тої ж причини треба все-таки писати **проєкт** (латинське **Projectus**, однокореневе зі словами ***суб'єкт, об'єкт***), а не **проект**, хоч до такого звучання ми й звикли. До речі, серби подібні слова пишуть з літерою **й**: ***матирија-лни, проЙекат*** – і звучать вони приємно.

В українській мові не можуть бути м'якими губні **М, В, П, Б, Ф**, шиплячі **Ж, Ш, ДЖ, Ч** (пом'якшуються лише подовжені шиплячі: **затишшя, роздоріжжя, річчю**), задньоязикові **К, Х** та глотковий **Г**, як це є в російській чи польській мовах. Якщо ж в українській мові колись таке траплялося, то або виділявся звук **Й (п'ять)**, або приголосний подовжувався (**ніччю**). Тому неприродно звучать у ній слова в такому написанні, як **бюро, купюра, гяур, Кяхта** тощо. Українець їх звичайно вимовляє: **б'юро, куп'юра, г'яур, К'яхта** і под. Саме таку вимову й пропонує зафіксувати нова редакція правопису.

Давно у побуті прості люди кажуть: **прийшов з кіна, їхав метром**; нормативним стало відмінювання слів пальто, пальта, в пальті; **ситро, ситра, із ситром**, а проте правопис щодо використання таких слів і досі орієнтує українців переважно на французьку граматику. Тому, мабуть, доречно все-таки узаконити народний варіянт вживання подібних слів, консерватизм тут лише збіднює мову, позбавляє її природности.

Можна лише схвалювати дальше скорочення кількости загальних назв із подвоєними буквами на позначення приголосних. Водночас варто було б зняти також подвоєння букв у власних географічних назвах, бо хіба не все одно, як написати: **Гаванна** (так колись писали) чи **Гавана**; **Ліссабон** (росіяни тут подвоюють букву **с**) чи **Лісабон** (ми не подвоюємо букви **с**); **Аппеніни, Апенніни, Апеніни** чи **Апеніни**. До речі, американці назву своєї річки з трьома подвоєннями: **Mississippi**, ми ж тим часом робимо лише одне: **Міссісіпі**, а можна було б обійтися й без нього: **Місісіпі**. Серби в таких назвах не подвоюють жодної букви, і від цього їхня географія не страждає.

Слово пів слід писати окремо, воно має на це право, як і будь-яке інше слово (принаймні позбудемося неестетичного написання, як **пів-Києва**). Зайвою є буква **Й** у словах типу **фоє, секвоя, параноя**, адже ми обходимося без неї, пишучи **буєр, рояль, фаянс** (менше винятків – менше помилок). Нічого страшного не станеться, коли одні писатимуть **мі*Ф*, е*Ф*ір, сад Ге*Ф*симанський**, а інші – **мі*Т*, е*Т*ер, сад Ге*Т*симанський**, як ми й тепер вживаємо то **Тадей, Тодось, Мар*Та***; то **Фадей, Феодосій, Мар*Фа***.

Мабуть, треба було б повернути **Ь** (м'який знак) на його колишнє останнє місце в алфавіті. Це було б логічно й практично: менше плутанини в користуванні словниками й менше труднощів у створенні нових словників української мови.

Але навряд чи варто відновлювати колишні форми іменників III відміни в родовому відмінку однини – **радости, соли, любови**. Закінчення **-И** в такому разі буде вживатися лише в частини іменників цієї відміни і сприйматиметься як виняток. Це стосується й написання слів з початковою буквою **И** типу **инший, иноді, иржа**. Така вимова забута якщо не всіма українцями, то принаймні переважно більшістю їх. Це може й справді створити якісь додаткові правописні труднощі.

Іван Ющук,
професор, завідувач катедри слов'янського і загального мовознавства Міжнародного інституту лінґвістики і права

Далося мені взнаки оте „Ґ"...

Вже в часи незалежної України міняла я свій закордонний пашпорт. В ОВІР-і моє ім'я Ганна написали – Ganna. Я запротестувала, але потрібно було аж два місяці, аби довести начальникові ОВІР, що українська мова, має, як і французька чи англійська, і Ґ (G), і Г (H).

Для цього мені довелося принести в ОВІР документ з Інституту вдосконалення вчителів про запровадження в український правопис літери „Ґ" і буквар (онук вчився у першій клясі), де на двох протилежних сторінках з картинками яскраво було видруковано „Ґ" і „Г". Знічений начальник повів мене до кімнати, в якій жінка-службовець виписувала пашпорти, і звелів їй написати „Hanna". Я залишилася в кімнаті, щоб забрати пашпорт, а начальник пішов. Тоді працівниця мені каже: „Ні, не буду переписувати, покажіть мені документ, що ви закінчили факультет чужоземних мов". „Нічого я не показуватиму, пишіть так, як вам сказав начальник", – відповіла я. І вона написала: „Anna".

У минулому році я мала ті самі проблеми, і з таким самим „успіхом". На жаль, мій випадок – не винятковий, а саме масовий. Він свідчить, що в урядових структурах України позасідали люди, яким українська мова стоїть поперек горла.

Отак я і є тепер –

Анна Джонсон, (з дому Кошай), Белтсвіл, Мериленд

Розділ веде ред. Петро Часто

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Концерт піяністки Юліяни Осінчук

Юліяна Осінчук

ВАШІНҐТОН. – У рамках 59-го концертного сезону Національної галерії мистецтв в неділю, 4 лютого ц. р., відбувся виступ українсько-американської піяністки Юліяни Осінчук. Друкуємо з дозволу автора переклад статті музичного рецензента газети „Вашінгтон пост" Джозефа МекЛеллана: „Збуджуючий фортепіяновий концерт, повний відкриттів".

Віктор Косенко (1896–1938) був більш відомий як піяніст-віртуоз, ніж як композитор. Все ж треба дивуватися, що такий могутній музичний твір, яким є його фортепіянова Соната ч. 3 B-minor мусіла чекати майже 80 років на свою прем'єру у Вашінґтоні. Виконання сонати стало частиною концерту піяністки Юліяни Осінчук. Крім блискучої Косенкової сонати, що складається лише з однієї частини, Ю. Осінчук виконала твір, спеціяльно написаний для неї – композицію Філіпа Мунґера „Крихка посудина", яка, з одного боку, є музичною медитацією над загрозами життю на землі, а з іншого боку, цей твір складає хвалу Наді Булянже, головній вчительці Ю. Осінчук, Ґабрієлеві Форе, що був учителем Н. Булянже, а також школі пізнього французького романтизму, до якої концерт Ю. Осінчук був особливо близький.

Друга частина програми, що почалася твором Мунґера, зосереджувалась, переважно на тому, що Ю. Осінчук мусіла вивчити, навчаючись у мадам Булянже. Два твори Г. Форе – Ноктюрн ч. 9 B minor та Експромт ч. 3 A-flat засвідчили відчуття піяністкою форми і витонченість її уяви. Приятель Наді Буланже, Франсіс Пуленк, був представлений у програмі рішучим і часом шаленим виконанням його Інтермеццо A-flat. Завершилась програма віртуозним виконанням Allegro appassionato C-sharp minor Каміля Сен-Санса.

Одним із цікавіших моментів концерту було виконання двох коротких, пікантних, приправлених джазом типово американських творів композитора Мортона Ґулда „Реґ-блюз-реґ" і етюд „Буґі-Вуґі". Ці високої напруги твори в стилі музики „поп" гостро контрастували з урівноваженою, ґраціозною Сонатою-B-flat, ол. 24, ч. 2 Муціо Клементі (1752-1832). Тут піяністка продемонструвала легкість у леґато будуванні фрази і виконанні малих динамічних нюансів.

Р. Ф.

Мисткиня з берегів Сули

Надія Полуян-Внукова „У сінях". 1992 р.

КИЇВ. – Напередодні Нового Року в Києві, в Українському Домі, відбулася персональна виставка мисткині з берегів Сули, на якій кияни і гості столиці мали нагоду ознайомитися з дивосвітом Надії Полуян-Внукової.

Надія Полуян-Внукова походить із міста Ромни, Сумської області. Після закінчення 9-ої кляси юна художниця вступала до Дніпропетровського художнього училища, але не пройшла за конкурсом. Повернувшись до Ромнів, пішла до професійно-технічного училища, де набула фах маляра-альфрейника. Працювала на місцевій гардино-тюлевій фабриці, створюючи нові зразки малюнків для виробництва тканини. Фахівці, які ознайомилися з творчістю Н. Полуян-Внукової, відзначили високу техніку виконання її живописних творів. Головна її робітня – природа. Сонце, квіти, розмаїття відтінків, настрій – все намагається вона перенести на полотно. Її твори зачаровують глядачів високою технікою, виваженою композицією, гармонійною кольористикою.

О. Капітоненко,
співголова Фундації ім. Д. Бурлюка

Знімається фільм про Березу Картузьку

Режисер Юрій Луговий з істориком Богданом Висоцьким перед колишньою в'язницею Береза Картузька.

МОНРЕАЛЬ. – Триває процес створення півторагодинного документального фільму про відомий польський концентраційний табір у Березі Картузькій, у якому між 1934 і 1939 роками тримали сотні українських патріотів. У Канаді й США ще живе багато колишніх в'язнів цієї тюрми.

У фільмі використано фотографії, документи, архіви, спогади про цей табір та свідчення колишніх українських політичних в'язнів табору, які тепер живуть на Заході. Паралельно з цим подається суспільно-політичне тло тодішньої Галичини та наводяться приклади надуживань польського уряду, який порушував умови Версальського договору щодо західньо-українських земель. Фільм створює Юрій Луговий з Монреалю, автор документального фільму „Свобода – дорогою ціною" – про інтернування канадських українців в роки Першої світової війни та співавтор фільму „Жива розпачу" – про голод-ґеноцид у Совєтській Україні 1932-33 р. Ці фільми здобули 12 міжнародних нагород.

Минулого літа Ю. Луговий їздив до Берези Картузької, щоб

(Закінчення на стор. 19)

СПОРТ

Футбол

Як Сергій Ребров рятував "Тотенгем" від поразки

"Тотенгем" - "Лідс" - 1:2

Команда українця Сергія Реброва "Тотенгем" в грі 28-го туру зазнала першої поразки в рідних стінах в цьому сезоні. Сергій Ребров провів на полі всю гру й зробив результативну передачу м'яча, яка, на жаль, не врятувала його команду.

На 33-ій хвилині гри Сергій Ребров, отримавши м'яч в 15-ти метрах від штрафного майданчика, м'яко віддав передачу на Фердінанда і той, обігравши захисників та воротаря, відкрив рахунок. А вже через дві хвилини Ребров сам пробив з ходу, але м'яч пролетів поруч зі штангою.

Футбол на закритому грищі: українці вийшли до фіналу чемпіонату світу

Українська команда перемогла на чемпіонаті світу з футболу у закритому грищі, що відбувся у Москві, команду італійців та вийшла до фіналу. Півфінальний матч проходив у напруженій боротьбі, і основний час закінчився з рахунком 3:3. Додатковий час також не зміг визначити переможця, і тільки за серією карних українці здобули перемогу – 5:4.

Головний тренер збірної України Генадій Лисенчук сказав: "Ми їхали з Києва з мінімальною надією потрапити до півфіналу , а максимально – здобути одну з медалей. І нам вдалося виконати наше завдання".

Італійський тренер Алессандро Нукоріні сказав: "Я більше, ніж засмучений. Але сподіваюся, що всі глядачі цього видовища залишилися задоволені."

Тепер українці мають зустрітися в грі за перше та друге місця з командою Еспанії.

Легка атлетика

Українці були поза конкуренцією

В кінці минулого тижня на легкоатлетичних турнірах зі стрибків у висоту у Чехії та Німеччині українські спортсмени були поза конкуренцією. Так, в місті Брно, Чехія, Сергій Димченко з результатом 2.27 м став кращим серед всіх інших стрибунів. Це вже друга перемога українця за останні 5 днів. В Словенії він також був переможцем з результатом - 2.31м.

Серед жінок в Чехії перше місце посіла також українська спортсменка Тетяна Ніколаєва, якій вдалося подолати висоту 1.87 м. Наступного дня, але вже в Німеччині, в місті Арнштад, інший український дует втримав першість. Серед чоловіків переміг Андрій Соколовський з результатом 2.35 м , який став кращим в світі в цьому сезоні.

Серед жінок українка Вікторія Паламар перевершила всіх з результатом 1,96 м. Вона встановила особистий рекорд для стрибків в закритих залах. В Англії, у Бірмінгемі, завершився ще один турнір, в якому українські спортсмени виборoли два других та одне третє місце. Зі стрибків у висоту з жердиною Анжела Балахонова стала другою з результатом 4.42 м.

Чемпіонка світу 1999 року Інга Бабакова, яка стала переможницею минулого тижня на турнірі в місті Спалі, у Бірмінгемі була стала тільки другою з результатом 1.97 м. Хоча такий же результат і у переможниці змагань Хестрі Клоет з ПАР, але висота їй далася на одну спробу менше.

Третє місце в бігу на 60 м посіла Анжела Кравченко з результатом 728 сек.

"Спорт-Експрес"

Результати:

Стрибки у висоту з жердиною:
1. Світлана Феофанова, Росія - 4.52
2. Анжела Балахонова, Україна - 4.42

Біг на 60 м:
1. Петя Пендарева, Болгарія - 7.20
2. Сусантіка Джаясінгх , Шрі-Ланка - 7.22
3. Анжела Кравченко, Україна - 7.28

Стрибки у висоту:
1. Хестрі Клоет, ПАР - 1.97
2. Інга Бабакова, Україна - 1.97

Бокс

Найбільше чемпіонів – зі Львова

У Львові 22 лютого закінчився 10-ий чемпіонат України, в якому брали участь близько 300 спортсменів. Найбільше чемпіонів України цього разу – зі Львова та жодного – зі столиці. На турнірі не обійшлося без несподіванок. Павло Ванник на шляху до фіналу переміг абсолютного чемпіона України Артема Царикова. Серед боксерів вагою до 71 кг львів'янин Сергій Лапінський, який є лише кандидатом в майстри спорту, вирвав перемогу в майстра спорту міжнародного клясу Сергія Костенка з Києва.

Чемпіони України

Вага, кг		
48	-	Мідик Ярослав, Львів
51	-	Сидоренко Володимир, Енергодар
54	-	Данильченко Сергій, Харків
57	-	Сулейманов Сервін, Ів.-Франківськ
60	-	Липський Володимир, Львів
63.5	-	Колесник Володимир, Ів.-Франківськ
67	-	Бражник Валерій, Кременчук
71	-	Лапінський Сергій, Львів
75	-	Машкін Олег, Миколаїв
81	-	Узєлков В'ячеслав, Вінниця
91	-	Одушко Володимир, Маріюполь
Понад 91	-	Олексій Мазикін, Харків

Пожертви на розвиток спорту в Україні просимо надсилати до УСЦАК на адресу:
680 Sandford Avenue, Newark, NJ 07106

Знімається фільм...

(Закінчення зі стор. 18)

фільмувати рештки цієї тюрми. Сьогодні в селі Березі Картузькій влаштовано музей, присвячений цій зловісній сторінці в історії Польщі. Завершення фільму передбачається на весну нинішнього року. Ще багато коштів потрібно для закінчення цього документу української боротьби за незалежність і своє існування.

Ми звертаємося за підтримкою проєкту, за яку добродії дістануть посвідку на звільнення від податку. Чеки просимо виписувати на адресу: Ukrainian Canadian Congress (UCC) – Bereza Kartuzka та висилати на адресу: La Maison de Montage Lubovy Inc., 2330 ave. Beaconsfield, Montreal, Quebec H4A 2G8, tel.: (514) 481-5871. Якщо посвідки на податок не потрібно, виписувати на: MMLinc – Bereza Kartuzka.

Також просимо всіх, хто пережив Березу Картузьку або має будь-які матеріяли про цей табір і „пацифікацію", висилати їх на вище подану адресу.

Автори фільму

„Але якщо волі...

(Закінчення зі стор. 13)

шого управління є профілактика правопорушень та злочинів серед неповнолітніх. Ріст злочинности серед неповнолітніх у нашому місті на сьогодні становить 39 відсотків. Дуже сумно з цього приводу... Більшість злочинів, скоєних підлітками – це крадіжки (і дуже часто продуктів харчування). Дітям хочеться їсти...". На щастя, є в цьому листі й позитивні факти: „Все більше меценатів відгукуються на наш заклик допомоги. За їх рахунок ми все літо і частину осені відмивали, переодягали, годували і відвозили в притулок дітей-бродяг, влаштовували для дітей з бідних родин різні благодійні акції. Хочеться дійти до кожної дитини, до кожної бідної родини, але це покищо ще важко. Ми будемо дуже вдячні за вашу допомогу". Зрозуміло, йдеться не лише про „хліб і постоли", але й про потребу дати дітям у серце Бога і радість – зміст життя. І це у великій мірі має бути полем дії наших церков та харитативних організацій. Усвідомлюємо, що багатодітні родини в Україні часто живуть за рахунок мізерної платні бабусі чи дідуся. Величезна кількість родин розпадається, бо батько або алькоголік, або покинув жінку ще перед народженням дитини, або „не міг дивитися на безнадійне життя родини, поїхав на заробітки... і не вернувся", як пише Марія зі села Чаргів, Івано-Франківської області. А ось лист Катерини з Калуша: „Якби ви знали, яка нерівність у нас в Україні. Одні люди бідують, діти в школах втрачають свідомість від недоїдання, ходять і випрошують в їдальнях недоїдки, а інші так марно витрачають гроші, що в голові не може вкластися".

Саме матері в Україні заслуговують в першій мірі на нашу увагу і підтримку як у матеріяльному, так і в моральному розумінні. Опіка і допомога цим багатодітним родинам стала змістом і метою праці комітету Однодолярового фонду Нью-Джерзі. Шлемо одяг, хоча іноді вживаний, але пристійний і чистий. Необхідною частиною пакунків до родин є журнали, альманахи, книжки, якими люди по селах, особливо радіють. Друковане українське слово – це і є той погляд вгору, про який каже поет. То ж щира подяка за це належиться перш за все УНСоюзові за „Веселки", альманахи та інші видання, а теж УПЛДМ (Українські працівники літератури для дітей і молоді ім. Леоніда Глібова) в Торонто за прекрасні книжечки для молоді різного віку, які вони нам для включення у пакунки. А передсвяткові пакунки минулого і цього року пливли в Україну із щедрим подарунком від поетки Лесі Щур – сотнями карточок зі св. Миколаєм, з віршиком, написаним саме для дітей в Україні.

Відмінність допомогової діяльности великих організацій в Північній Америці від комітету Однодолярового фонду в тому, що він шле допомогу прямо до індивідуальних родин, завжди зі супровідним листом – відповіддю на їхнє прохання, на їхні турботи. Родини, до яких комітет шле пакунки, перевіряються осередками Суспільної служби в Україні та священиками сіл, куди йде допомога.

„Однодолярову" концепцію Суспільної служби СКУ заініціювали пластуни у зворушливий час воскресіння самостійної України: кожен з трьох мільйонів українців в діяспорі кожного місяця дає одного доляра на потреби України. Ініціятори наче передбачали моральну та економічну кризу молодої держави і закликали творити по осередках діяспорного скупчення комітети Однодолярового щомісячного фонду. На жаль, добра концепція не прийнялася повною мірою, і комітет Однодолярового фонду Нью-Джерзі почувається самітньо, а засяг його акції відповідно обмежений. Бо що значить для великої України 20,000 дол для 380 родин і самітних матерів, що значить вдягнути, взути і післати в школу тільки 1,600 дітей в цьому навчальному році, коли кожного тижня до комітету приходить понад сотня розпачливих прохань? Скільки ж дитячих облич можна б розвеселити, скільком матерям можна полегшити їхні злиденні дні, коли б в нашій громаді, при кожній церкві діяв комітет Однодолярового фонду! Закликаємо людей милосердного серця включитися в світову акцію „Доляр для України": вибрати собі один з осередків ССУ в Україні, яких сьогодні активно діє понад сто, чи вибрати одне село. Або хоча послати допомогу одній чи більше родинам, адресами яких ми радо поділимося.

В цій справі — тел.: (973)763-1165, (973) 539-4937, факс: (973) 829-1876. Пригадуємо, що Однодоляровий фонд не є організацією, а тільки акцією для певних допомогових проєктів, якою може займатися кожна організація.

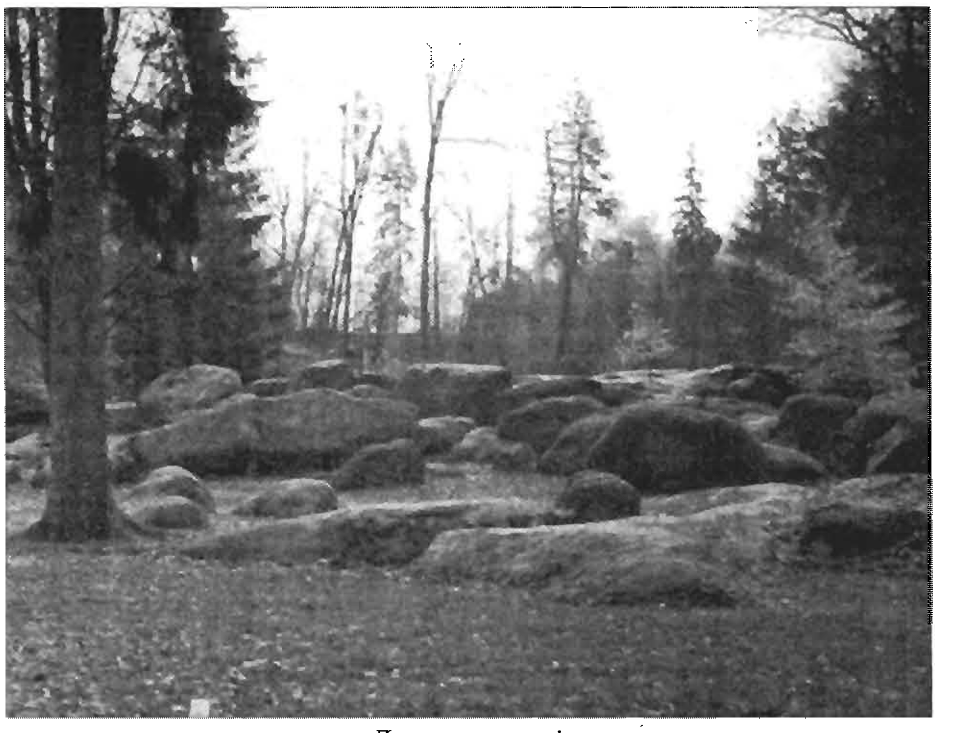
ПОДОРОЖІ

Два обличчя "Софіївки"

Історія України зберігає пам'ять про кількох жінок, які мали непересічний вплив на чоловіків – своїх сучасників. До них слід віднести і останню, третю за порядком, дружину графа Станіслава Щенсни (Фелікса) Потоцького – Софію. Вродлива 19-річна грекиня Софія де Челіче зачарувала польського вояка майора Юзефа Вітта і стала його дружиною, сподобалася французькому володареві, припала до серця російському вельможі Григорієві Потьомкину. Після смерти останнього на шляху Софії Вітт став польський граф Фелікс Потоцький. Освічений і діяльний, він на той час реформував успадковані від батька володіння так, що вони і йому, і селянам приносили користь, проте в особистому житті був нещасливим. Молода жінка, яку він покохав і таємно пошлюбив, трагічно загинула з вини його батька. Друга дружина не була ним обраною і коханою, поводилася надто вільно і завдавала йому прикрощів. Граф зазнав неприємностей і в політичній діяльності. Тому Софія стала для нього тим світлом у віконці, задля якого хочеться й небо прихилити. Вони узяли шлюб 7 квітня 1798 року в Тульчині, де був маєток Потоцьких, проте жити там не могли через плітки і ворожість оточення, тому обрали собі віддалену Умань.

Облаштовуючи новий маєток, Фелікс Потоцький вирішив у 1796 році закласти тут парк і, за звичаєм того часу, назвав його іменем коханої. Для плянування парку був запрошений досвідчений европейський інженер Людвіґ Метцель, а будівельними роботами керував Заремба.

Щастя не усміхалося подружжю Потоцьких. Діти від їхнього зв'язку померли малими. Меланхолія була звичайним станом графа, та й Софія була змучена бурхливим життям і недугою. Можливо, усе це позначилося на особливому плянуванні парку "Софіївка", який має ніби два обличчя, дві сторони – веселу і сумну. Парк починається з Верхнього озера, серед якого лежить острівець Цирцеї з мальовничою альтанкою. Так і людське життя починається з щасливої миті кохання, яка острівцем виділяється у морі життя. Від острівця Цирцеї йдуть два шляхи – один веде у райську долину Єлисейських полів, де на подорожнього чекають чарівні квіти і веселі струмки, навіть богиня любові Венера посміхнеться йому з-за водяної пелени водоспаду. Друга дорога – це підземна ріка Стікс з похмурим човном перевізника, на якій чигають сум і небезпека. Далі – Мертве озеро, надламана колона суму, що нагадує про померлих дітей, хаос кам'яної ріки

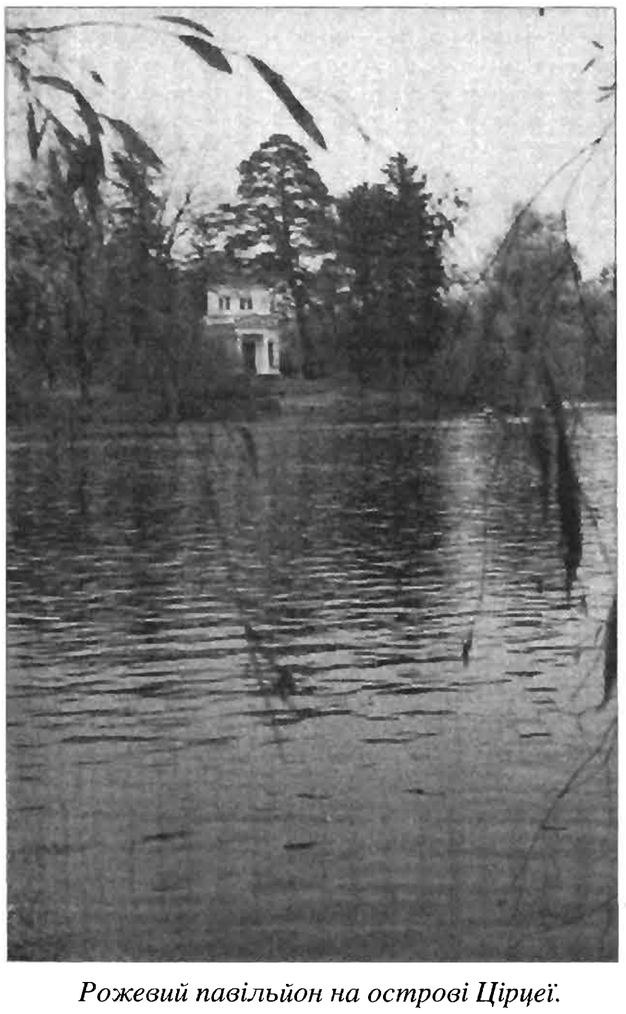
Долина велетів.

Долини велетів і Критського лябіринту породжує душевну тривогу, печера страху й сумнівів з небезпечно навислим каменем волає: "Пам'ятай про свій останній день!", скульптури давніх філософів скептично дивляться услід,

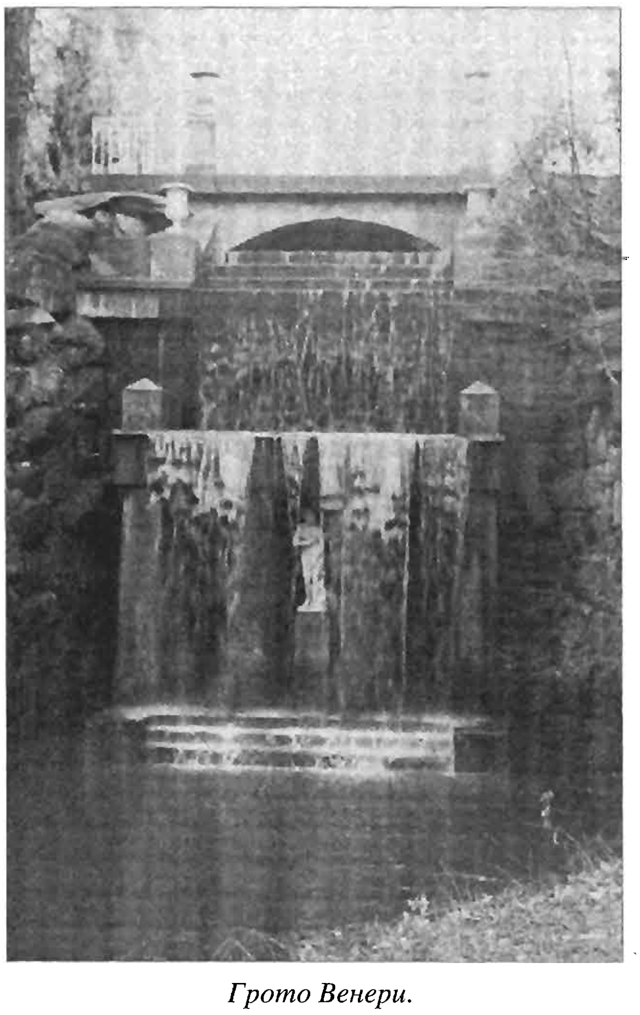
Фелікс Потоцький помер у жовтні 1805 року, змучений ревнощами і підозрами щодо Софії. Грекиня пережила його на 17 років, страждаючи від зловісної хвороби. Кілька років тому краєзнавець Вадим Мицик побачив в сусідньому місті Тальному камінь-кладку через річку, що виявився нагробком Софії.

Маєтком Потоцьких заволоділи російські царі і останки Фелікса та Софії були перенесені звідси. Впродовж минулих століть у парку було збудовано чимало нового, а багато чого зникло назавжди. Змінювалася і його назва. Але люди завжди називали парк „Софіївкою", так зветься він і тепер, несучи спомин про давнє кохання чарівної грекині і польського шляхтича.

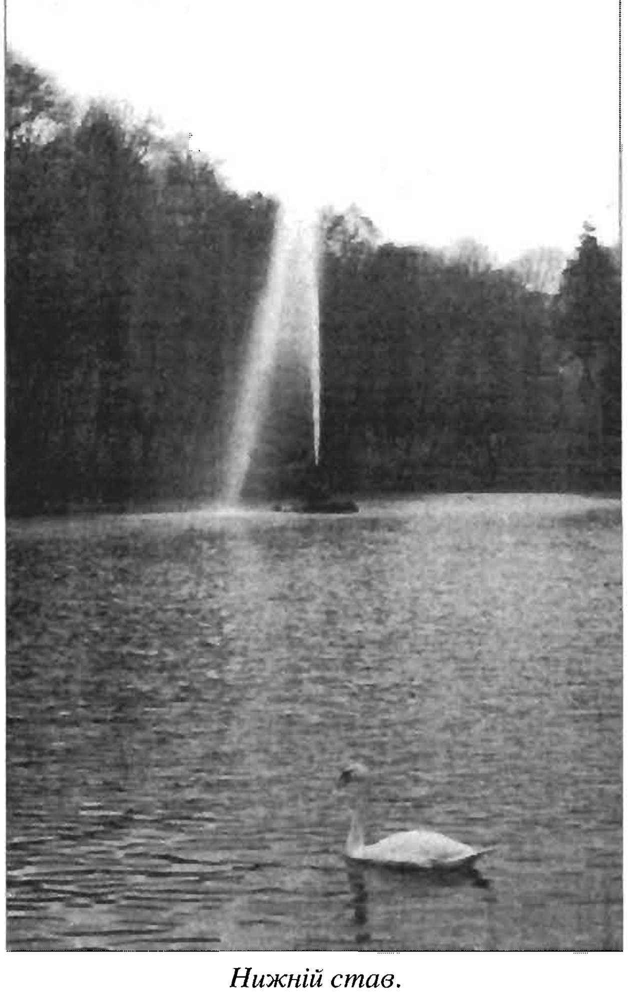
Олександер Вівчарик,
м. Умань

Рожевий павільйон на острові Цирцеї.

Грото Венери.

Нижній став.

Звідки узявся тютюн?

До відкриття Америки тютюн у Старому світі був невідомий. Індіяни Америки курили тютюн, нюхали й жували його. Під час воєнних нарад вони курили велику „люльку миру", яку називали „табако".

Українську назву „тютюн", що означає „дим", перебрано від татар і турків. Індіяни курили не лише люльки, а й скрутні тютюну, загорнені в лист кукурудзи-цікар, що заступав папір. Від того пішли назви сиґари, циґарки, сигарети. Коли ж кукурудзу замінив папір, скрутні названо папіросами.

Після відкриття Америки тютюн появився в Европі. Він став надзвичайно популярним, навіть Церква ним зацікавилась. Папа Урбан VII у 1642 році видав буллю проти тютюну і він був заборонений аж до 1725 року, коли Бенедикт VIII повернув „громадянські права" тютюнові. У більшості держав Европи заборонялося куріння. Як правило, тютюн курили чоловіки, але боротьба анґлійських та американських суфражисток за рівноправ'я спопуляризувала публічне курення серед жінок усього світу. Та настав час, коли люди зауважили, що курення шкідливе. Тютюн має в собі один із найбільш отруйних наркотиків – нікотину. В тютюновому димі знайдено майже тисячу різних складників, які викликають недуги легенів, серця і горла.

Жертвами стають навіть ті особи, які не курять, а лише вдихають дим. З 1971 року заборонено реклямувати куріння по радіо і телебаченню, а на опакуванні цигарок впроваджено застереження: „Тютюн – шкодить здоров'ю". Чи це мало вплив на американців? Здається, що ні, бо коли у 1964 році викурювано в США 523 більйони цигарок, то у 1976 році це число перевищило 620 більйонів. Виходить, що люди не звертають уваги на те, що станеться завтра, бо для них сьогочасна насолода має більшу вартість.

Осип Панчишин

Вестерн Юніон тепер
дає Вам безкоштовно
5
хвилин
міжнародних
телефонних
дзвінків*,
щоб Ви порозмовляли
з близькими.
Тепер, до 22 березня 2001 року, щоразу надсилаючи міжнародний грошовий переказ через Вестерн Юніон,** Ви дістанете безкоштовний 5-хвилинний телефонний дзвінок, що поєднає Вас з Вашими близькими будь-де в світі.
1 Надішліть гроші через Вестерн Юніон до будь-якого пункту за межами США.
2 Виконайте вказівки, надруковані на Вашій квитанції.
3 Дзвоніть до Ваших близьких і почувайте себе разом з ними.
1-800-799-6882
Ми говоримо українською мовою
www.westernunion.com
** Не поширюється на перекази до Канади. Не дійсне в наступних містах: Бостон, Денвер, Ролей Дургам і Сіеттл.
WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®
Найшвидший спосіб переказати гроші по всьому світу℠
* Пропозиція не дійсна там, де заборонено законом. Звертайтеся до аґента щодо правил рекламної кампанії стосовно телефонних дзвінків.
© 2000 Western Union Holdings, Inc. Всі права застережені. "Western Union Money Transfer and design" і "Найшвидший спосіб переказати гроші по всьому світу" зареєстровані і/або вживаються в США та в багатьох інших країнах. До грошових переказів, що надсилаються за кордон, включаючи Мексіку, окрім звичайної оплати за переказ, буде додатково застосовано курс обміну валюти, що встановлено Вестерн Юніон або Телекомм. Усі ціни можуть змінюватися без попередження. Телефонний зв'язок забезпечується компанією Voz Pacifica Communications, Inc., згідно з цінами, що знаходяться на обліку.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу КОННЕКТИКАТ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 10-го березня 2001 р., о год. 1-ій по пол.

в приміщенні Українського Народного Дому
961 Wethersfield Ave., Hartford, CT 06109-1238

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: члени управи Окружного комітету, конвенційні делегати, та по два делегати від наступних відділів:

12, 59, 67, 253, 254, 277, 350, 387, 414

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьме участь:
Марта Лиско – Головний Секретар УНСоюзу

За УПРАВУ ОКРУГИ:
Ігор Е. Гайда, голова

Степан Тарасюк, секретар
Тарас Сливінський, касир
Мирон Кузьо, заступник голови

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ЦЕНТРАЛЬНОГО НЬЮ ДЖЕРЗІ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 17-го березня 2001 р., о год. 2-ій по пол.

в залі церкви св. Михаїла
1700 Brooks Blvd., Manville, N.J.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: члени управи Окружного комітету, конвенційні делегати, та по два делегати наступних відділів:

26, 155, 168, 209, 269, 312, 349, 353, 372

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо:

У нарадах візьмуть участь:
Уляна Дячук, предсідник **УНСоюзу**
Ярослав Завійський, контролер УНСоюзу

За УПРАВУ ОКРУГИ:
Михайло Захарко, голова

Іван Кушнір, секретар **Іван Бабин,** касир

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 10-го березня 2001 р., о год. 10-ій ранку
в залі української католицької церкви св. Покрови
6812 Broadview Rd., Parma, Ohio

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: члени Управи Окружного комітету, конвенційні делегати та по два делегати наступних відділів:

102, 112, 166, 180, 222, 233, 240, 291,358, 364

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:
Стефан Качарай – касир УНСоюзу
Тарас Шмагала, мол. – радний УНСоюзу
Тарас Шмагала – почесний член Головного Уряду

За УПРАВУ ОКРУГИ:
Тарас Шмагала, мол., голова, **Люба Мудрий,** секретар
Наталія М'ягкий, касир

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
11 БЕРЕЗНЯ 2001 р.

Парма, Огайо. Річні збори 102 відділу Братства свв. Петра і Павла, відбудуться о год. 12:30 по пол. в приміщенні домівки сеньйорів при катедрі св. Йосафата (Astrodome) 5720 State Rd., Parma, Ohio. В програмі: вибір нової управи на 2001 рік і різні справи до полагодження. За Управу – Володимир Федак, пред., Микола Бобечко, секр.

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!
ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

• ПРАЦЯ •

Потрібна няня, яка не курить, до дітей (1 і 2 1/2 року) від понеділка до п'ятниці від год. 8:30 ранку до 5:30 веч. Вимаганий досвід, вміння провадження авта і добрі рекомендації. Мусить знати українську і англійську мови. **Тел.: (301) 840-0580**

Чоловік з України, 55 років, освіта вища, порядний і відповідальний та без шкідливих звичок, пошукує будь-яку працю: на фармі, в майстерні, в бізнесі, в школі, віховну по догляду і таке інше в любому штаті США.
Тел.: (718) 853-1980 Олександер

Порядна, охайна українка, 53 роки, пошукує працю по догляду за людьми похилого віку, або за дітьми і домашньої праці. Маю добрі рекомендації і досвід з попередньої роботи.
Тел.: (718) 853-1980 Люба

Потрібна жінка до праці при маленькій дитині в штаті Коннектикат. Праця зі замешканням. Англійська мова не обов'язкова.
Тел. **(203) 840-1021**
від 8 – 10 веч.

• ДО ВИНАЙМУ •

Винайму апартамент подружжю або старшій жінці в гарній, багатій дільниці Bergen County.
Тел.: **(201) 493-0945 Стефа**

• РОЗШУКИ •

Розшукую родини: о. Оробця, о. Банаха, пана Гуменяка, о.Никифоріва – співв'язнів мого батька, св. п. Єроніма Білинського.
Дочка: **Irena Bilynska-Tomkiw**
13432 Newbern, Detroit, MI 48212.

Розшукую рідну сестру **БУРДЗЕЙКО АННУ МИКОЛАЇВНУ** (з дому Моравська), або її дітей чи племінників. Під час війни вона була вивезена до Німеччини. Батько наш загинув на фронті і сестра не повернулась додому, а поїхала до Америки. У своїх листах писала, що живе у Нью-Йорку. Моя адреса: Україна 47236, Тернопільська обл., Зборівський р-н, с. Білоголови, Моравський Роман Миколаєвич.

• РІЗНЕ •

Українець, 60 р., лікар по професії, шукає спонзора для подачі документів на легалізацію побуту в Америці.
Тел.: (413) 256-6069 Роман

• ЗНАЙОМСТВА •

Українець на пенсії шукає жінку для спільного життя віком від 50-60 років.
Тел.: **(941) 255-9122**

Відійшов з життя проф. Володимир Мацьків

31 січня 2001 року, у Торонто внаслідок серцево-судинного захворювання, помер віце-президент Світової Ради НТШ проф. Володимир Мацьків, видатний український вчений-металург, один із провідних діячів у своїй галузі на північно-американському континенті.

Володимир Мацьків народився 4 вересня 1923 року в м. Станіславові. Після закінчення гімназії продовжував освіту в університетах Бресляу та Ерлянгена (до 1946 р.), а свої студії завершив у Лювенському університеті в 1948 році, де отримав ґрунтовну освіту в ділянці фізичної металургії. В 1948 році емігрував до Канади, де з 1949 року і практично на все життя включився у діяльність корпорації Шерріт-Гордон Майнз Лтд. В 1952 році він стає директором дослідного сектора корпорації, а в 1972 році – її виконавчим віце-президентом. Головним напрямом його дослідної праці стали проблеми добування з руд нікелю та кобальту, він запропонував ряд феноментальних патентів рідинної екстрації цих металів, які дозволили революціонізувати їх добування, а фірму Шерріт-Гордон вивели на провідне місце у світових технологіях. За технологіями В. Мацьківа створено фабрики кобальту та нікелю у форті Саскачеван в Західній Канаді, фабрику нікелю в Південній Африці, Австралії та на Філіпінах, а також фабрику кобальту у Фінляндії.

Він був членом Національної дослідної ради Канади (1971–77 рр.) радником міністра енергії та ресурсів Канади (1972–79 рр.), президентом Дослідного нікелевого інституту (1984–86 рр.), почесним доктором університету Альберти. Він автор понад 50 патентів, які використовуються при виготовленні реактивних двигунів, автомобілів, засобів мікроелектроніки. В багатьох країнах світу використовується його метод порошкової металургії для виготовлення монет. Фірма Шерріт-Гордон на відзнаку заслуг Володимира Мацьківа, за ініціятивою федерального уряду Канади, назвала його іменем створений у 1991 році Західній центр нових індустріяльних матеріялів (Mackiw Materials Center). В. Мацьків нагороджений медалею Американського інституту шахтної та металургійної промисловости та золотою медалею Дж. Л. Дугласа. Проживаючи в Торонто, В. Мацьків до останніх днів виконував обов'язки радника своєї корпорації.

Проф. Володимир Мацьків за усі роки свого перебування в Канаді брав активну участь в діяльності Наукового товариства ім. Шевченка. Дійсний член НТШ з 1962 року. Він очолював Осередок НТШ на Західню Канаду, тривалий час був заступником голови НТШ в Канаді, а з 1995 по 2000 рік – його головою. З 1978 до 1982 року був президентом Головної Ради НТШ, а з 1992 року виконував обов'язки віце-президента цієї ради. В 1998 році обраний почесним членом НТШ. Наукове товариство ім. Шевченка втратило свого провідного лідера, українського вченого, який зробив особливий внесок у світові технології.

За Світову Раду НТШ:

Л.Рудницький, О. Романів, Ю.Курис, О. Біланюк, А. Жуковсь-кий, В. Стойко, Л. Залеська- Онишкевич, Д. Даревич.

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що в понеділок, 8 січня 2001 р. відійшла у вічність на 74-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і СЕСТРА

бл. п.

НАДІЯ КОШАК-ЛОДИНСЬКА

нар. в Косові, Україна.
Вдова по Володимирові Лодинському.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у п'ятницю, 12 січня 2001 р. в церкві св. Михаїла, в New Haven, CT, а опісля тіло перевезено на цвинтар St. Lawrence в New Haven, CT.

Залишила в глибокому смутку:

синів	– АДРІЯНА ВОЛОДИМИРА з дружиною ГАЛЕЮ
	– ОЛЕГА ПЕТРА
внуків	– АЛЕКСАНДРА, ТАТЯНУ і АНДРЕЯ МАТВІЯ
сестру	– ОКСАНУ з внуками ЛЯРИСОЮ та СТЕФАНОМ

та ближчу і дальшу родину в Америці і в Україні.

Вічна Її пам'ять!

В ДЕСЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність нашого найдорожчого і незабутнього

бл. п.

д-ра прав

ОРЕСТА ВОЛОДИМИРА БЕДРІЯ

будуть відправлені

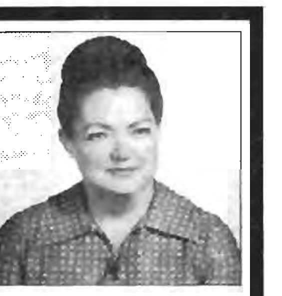
СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в таких церквах:

св. Трійці, в Кергонксоні, Н.Й., 10-го березня, о год. 10-ій ранку;
Входу в Храм Пречистої Богородиці, в Норт Порті, Фл.,
8-го березня, о год. 9:30 ранку;
св. Андрія, в Норт Порті, Фл., 7-го березня, о год. 9-ій ранку;
в Рочестері, Н.Й., в Покіпсі, Н. Й., в Лонг Бранч, Н. Дж.
та на Україні.

Просимо згадати Ореста у своїх молитвах.

БАТЬКИ, РОДИНА та ДРУЗІ

Ніч вже йде, за верхом,
ясне сонце давно вже зайшло,
тихо спи без тривог,
тут є Бог, тут є Бог!

Ділимося сумною вісткою, що 5 лютого 2001 р. в Чикаго, відійшла від нас у вічність по тяжкій недузі наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА і БРАТОВА

бл. п.

пл. сен. кер.

ГАЛИНА ЗАЯЦЬ

з дому ГАРАСОВСЬКА

членка 42-го Куреня УПС „Перелетні Птиці",
нар. 20 листопада 1926 р. в с. Себечів, на Сокальщині, Західня Україна.

Покійна була видатна пластунка, виховниця молоді, та суспільна і церковно-громадська діячка. Співредактор „Церковного Вісника" при парафії свв. Володимира і Ольги в Чикаго, довголітня членка управи Сестрицтва Покрови Пресвятої Богородиці при парафії, секретар Іллинойського відділу УККА, адміністративний секретар редакції Енциклопедії Української Діяспори. За визначну керівну діяльність з пластовою молоддю, а зокрема за довголітню і віддану працю в Пласті і українському суспільстві нагороджена найвищим Пластовим Орденом Святого Юрія в Золоті. Український Конгресовий Комітет Америки відзначив її Людиною Року за довголітню працю у громаді, церкві і Пласті.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 10 лютого 2001 р. в Чикаго з похоронного заведення Музики до Собору свв. Володимира і Ольги, а опісля тлінні останки спочили на цвинтарі св. Миколая.

Залишені в глибокому смутку:

чоловік	– РОМАН
син	– ЮРА з дружиною МАР'ЯНОЮ
дочка	– НАДІЯ „ДІНЯ"
брат	– ОСТАП ГАРАСОВСЬКИЙ з дружиною ІВАНКОЮ
братова	– ОРИСЯ ГАРАСОВСЬКА
братанка	– МАРТА ГАРАСОВСЬКА-ЛЮЕЛЬСДОРФ з чоловіком ФИЛИПОМ
сестрінка	– ХРИСТЯ ДАЧИШИН-ТАРАН з чоловіком ВІКТОРОМ і дітьми МИХАЙЛОМ і НАТАЛКОЮ ЛІСОВСЬКОЮ з чоловіком МИКОЛОЮ
стриєчний брат	– СТЕФАН ГАРАСОВСЬКИЙ з дружиною ОЛЬГОЮ і родиною (в Канаді)
двоюрідний брат	– ДОЛЬКО ПАСІЧИНСЬКИЙ з родиною (в Австралії)
двоюрідна сестра	– ІРЕНА ЛЕВИЦЬКА з родиною
свати	– ДАРІЯ і ОРЕСТ ГОРОДИСЬКІ
рідні	– НАТАЛЯ і МИРОН БРИЛІ з родинами в Себечеві (в Україні)
	з родини чоловіка РОМАНА:
сестрінки	– ОКСАНА і ЗІРКА ФЕДУНИШИНИ
кузинки	– ІРИНА КОМАРНИЦЬКА (в Арізоні)
	– ДАРЦЯ ЗАЯЦЬ-МУРІЙ з чоловіком ОМЕЛЯНОМ (в Канаді)
кузин	– ДЕНИС ЗАЯЦЬ з дружиною ОЛЕКСАНДРОЮ (в Канаді)
кузинів	– родини ГРЕБЕНЯКІВ, КУТКОВСЬКИХ та ЗІНКЕВИЧІВ в Сколім (в Україні)

ближча і дальша родина в Україні, Австралії та Канаді.

В 40-ий день смерти заупокійні

СЛУЖБИ БОЖІ

відправляться

в суботу, 17 березня 2001 р.

в таких церквах:

собор свв. Володимира і Ольги, Чикаго о год. 9-ій ранку;
катедра свв . Володимира і Ольги, Вінніпеґ, Канада;
катедра св. Миколая, Торонто, Канада;
катедра св. Юра у Львові, Україна;
церква Вознесення ГНІХ в с. Себечів, Сокальського р-ну, Україна.

Просимо згадати Її в своїх молитвах!

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 25 лютого 2001 р. упокоїлася в Бозі

бл. п.

МАРІЯ ҐЕРИЧ

вдова по бл. п. Йосифові

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ почались ПАНАХИДОЮ у середу, 28 лютого 2001 р., яку відслужили о. парох Степан Яновський і о. митрат Іван Терлецький.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА у четвер, 1 березня у церкві Покрови Пресвятої Богородиці при Barnum і Noble Ave, Bridgeport, CT., а відтак тіло було поховане на цвинтарі св. Івана Хрестителя у Stratford, CT біля її покійного мужа Йосифа.

Вічна Їй пам'ять!

о. митрат ІВАН ТЕРЛЕЦЬКИЙ
МАРІЯ і ТАРАС СЛИВІНСЬКІ
Приятелі

Замість квітів можна складати пожертви на семінарію св. Василія Великого
14 Peveril Rd, Stamford, CT 06902-3019

Ділимося сумною вісткою, що 23 лютого 2001 р. в Дітройті, Миш., відійшов у вічність на 81-му році життя дорогий МУЖ і БРАТ

бл. п.

ДМИТРО ФЕДОРКО

нар. у Підгір'ї, Івано-Франківської обл., Україна, в'язень німецьких концентраційних таборів.

Залишив у глибокому смутку:

дружину – ЛЮБУ
сестер – ЕВДОКІЮ з родиною
– АННУ
братів – ОЛЕКСУ в Канаді
– МИХАЙЛА з родиною в Україні
– ІВАНА з родиною в Литві
друзів та приятелів в Україні.

Вічная пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього, в четвер 22 лютого 2001 р. несподівано відійшов у вічність, на 47-му році життя наш найдорожчий СИН і БРАТ

бл. п.

ЮРІЙ М. ГІРНЯК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 26 лютого ц.р. в церкві св. Юра, в Нью-Йорку, Н.Й., а похоронили Покійного на цвинтарі св. Духа в Гемтонбургу, Н.Й.

В глибокому смутку залишив:

батьків – МИРОНА і АНАСТАЗІЮ
сестру – ОЛЮ САМОКІШ з мужем РОМАНОМ та дітьми РОМАНОМ і ОКСАНОЮ
тети – ІРКУ КОЛОДІЙ з родиною
– ГАНЮ КЛОКІВ з родиною
вуйка – ІВАНА СМЕРТЮКА зі синами
та ближчу і дальшу родину в США та в Україні

Вічна Йому пам'ять!

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ (ОМУС) ділиться зі своїм членством та українською громадою болючою вісткою, що в середу, 14 лютого 2001 р. з волі Всевишнього, несподівано відійшла у вічність

сл. п.

ЮЛІЯ ШАШАРОВСЬКА

нар. 14 серпня 1918 р. в Монастирі Держинівськім, пов. Дрогобич, Галичина.

На сцені працювала за часів еміграції до Німеччини, в таборі в Байроті, а переїхавши до ЗСА до Філядельфії в театральному ансамблі під мистецьким керівництвом Володимира Блавацького, а згодом в „Театрі в П'ятницю" під керівництвом Володимира Шашаровського. Часто виступала як солістка на святочних концертах та академіях. Активна в культурно-громадському житті нашої громади міста Філядельфії.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ:

ПАРАСТАС в суботу, 17 лютого 2001 р., о год. 9-ій ранку;

СЛУЖБА БОЖА о год. 10-ій в церкві св. Архистратига Михаїла, Дженкінтавн, Па., а опісля на український католицький цвинтар Пречистої Діви Марії, на Факс Чейс, Па.

Славна і вічна Її пам'ять!

УПРАВА І ЧЛЕНСТВО ОМУС

Для вшанування пам'яті Покійної просимо замість квітів на Її могилу, складати ласкаві датки на потреби ОМУС-у

Ділимося з нашими друзями й знайомими вісткою, що в небесах появилася нова зоря. В понеділок, 26-го лютого 2001 р., на 99-му році життя, проживши майже повне століття, відійшов у вічність наш улюблений ДІДУСЬ, ПРАДІДО і ТЕСТЬ

бл. п.

проф. ЮРІЙ ЯРЕМКЕВИЧ

нар. 1 травня 1901 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 1-го березня в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтар Hollywood Cemetery в Юніон, Н. Дж.

В глибокому жалю залишилися:

внучка – МОКІ КОКОРІС з мужем ТАСОСОМ і сином ЮРІЄМ
внук – МАКО ХОДНОВСЬКИЙ з дружиною ЛЕСЛІ і донечкою АДРІЯННОЮ
зять – НЕСТОР ХОДНОВСЬКИЙ

Замість квітів проситься складати пожертви на Дітей Чорнобиля (Children of Chornobyl Relief Fund) або на Українську Музичну Фундацію

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 18 лютого 2001 р. відійшов у вічність наш найдорожчий ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ і ВУЙКО

бл. п.

СТЕФАН МАТВІЙКІВ

нар. у Винниках, біля Львова, 4 квітня 1922 р.

ПАНАХИДА відбулася в середу, 21 лютого 2001 р. в похоронному заведенні John Jasik and Son у Вілмінґтоні, Дел.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – у четвер, 22 лютого 2001 р. в українській католицькій церкві св. Миколая у Вілмінґтоні, Дел., а відтак на цвинтар Всіх Святих.

У глибокому смутку залишилися:

донька – МАРТА з чоловіком ҐЛЕНОМ ҐІМБЕЛ
внучка – НАТАЛКА
сестра – АНАСТАЗІЯ ДЕМЦЮХ зі синами ЮРІЄМ ЄФИМОВИМ і СТЕФАНОМ ДЕМЦЮХОМ
родина
в Америці – ОКСАНА ГУСАР БОКАЛО, ХРИСТИНА, РЕНАТА БОКАЛИ
– РОСТИСЛАВ, ВСЕВОЛОД, ІГОР
– ВОЛОДИМИР І ТЕТЯНА ГУСАРИ
– ЯРИНА БОДРАК
та ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає